

ДИРЕКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ:
 Д-ръ Ст. Мваховъ—адвокатъ
 Д-ръ Д. Ховачевъ—медикъ
 Т. А. Момовъ—фихаксистъ

Отговоренъ за дѣла,
 Ю. Берजारовъ—адвокатъ.

КУРИЕРЪ

Независимъ ежедневенъ информационенъ вестникъ — CURIERUL: ziar independent de informații

Redacția și Administrația
 „Principesa Elisabeta” № 9 și 11 Bazargic

Цена 3 лей

Годишенъ абонаментъ 600 лей
 За чужбина 1000 лей

Пълни подробности по убийството въ с. Гьоре.

Отъ нашия специаленъ пратеникъ

... Следъ дълго и мъчително пътуване, найсетне пристигнахме въ с. Гьоре.

Тукъ ми предстоеше да проуча редъ фактите отъ твърде труденъ и деликатенъ характеръ, да уясня едно извършено покушение въ пълнителни подробности, за да проличи характера на тоя агентатъ надъ беззащитната жертва въ истинската му форма и даде една по възможностъ картина представа, за онова чудо на днешната цивилизация, която е тъй ярко очертана въ лицето на нашитъ нови съжителни и тѣхнитъ морални вдъхновители, героитъ — фамознитъ герои около „Легионари“ и „Кувънтулъ ностру“.

Преди всичко да ви запозная съ жертвата.

Нарича се Георги Ив. Бъчваровъ, 48 годиш. Въ материално отношение, економическото му благосъстояние съвсемъ не е било розово. Отъ прихода на дванадесетъ тѣхъ хектари, които е притежавалъ, трѣбвало е да издържа жена и 7 малолѣтни деца, най-големото отъ които е 17 год. — момиче, а най-малкото само на една година. Въ жилището му, една стара твърде бедна селска къщурка, състои се само отъ две отдѣления, сѣдбата отредила да живѣятъ две семейства и понеже къщата не е имала освенъ само единъ входъ, семейството на Бъчваровъ, което е помѣстено въ вътрешното отдѣление, принудено е бил да минава презъ първото, въ което живѣе единъ колонистъ — македонецъ съ фамилията си. Тая несъвместимостъ за здравия

човѣшки разумъ — ясно може да предрече лошитъ послѣдствия отъ неудобството, което представлява помѣщаването на две семейства при такава едно разположение.

Задъ тая къщурка, въ срѣдата на единъ твърде обширенъ дворъ е построена ковчегъ.

Доближаваме се до него. Надъ бездушния трупъ нито едно цѣтче, а само прострени кърпи, пешкири, които покриватъ и рѣце и глава и страшния, много страшния позоръ на палачитъ... До ковчегъ на колене, удавена въ сълзи, стои върната му съпруга и горчиво оплаква сѣдбата на своя непрежалимъ. Наоколо малки дечица въ недоумение плахо гледатъ насъбралия се народъ, дошелъ да отдаде последната почитъ на тѣхния татко.

Азъ поискахъ да се открие смъртника, братъ му изпълни тая моя молба.

О! зловеща картина! Въ побѣдоносния си маршъ необуздавата стрѣлъ е направила ужасии. Черепъ на три мѣста пропукавъ, мустаци оскубани, глава обезобразена, тѣло пребито, по което не останало мѣсто където страшния ви хъръ на немилостивия побой да не е изсипалъ безброй тояги и кобилицы. Единъ лъхъ отъ разлагания се прупъ изпълни въздуха съ непоносима тежка миризма.

Ето въ подробности какъ е извършено самото злодеяние.

На 24 февр. н. г. нѣкой отъ жителитъ на с. Гьоре забелязватъ оживено движение между колониститъ. Събиратъ се тукъ-таме на групи, съвещаватъ се. Селенитъ сж въ недоумение. Явно се вижда, че се крои нѣщо, но какво, никой не може да разбере. Сжщиятъ денъ къмъ единъ часа следъ обѣдъ група колонисти се съвещаватъ въ кафенето на Александъръ Контровъ, между които сж били и криминалитъ, физическитъ убийци: — Апостолъ Никола Цивици, Георги Никола Кукли, Коста Яне и Георги Я. Гайнари. Задаче може да се разбере отъ присѣдствувашитъ въ кафенето селяни, разговорътъ се е воделъ на грѣцки езикъ. Следъ това предварително съвещание, колониститъ групово се отправятъ къмъ училището, където сж били събрани и други колонисти.

Единъ часъ по късно, Георги Ив. Бъчваровъ, връщайки се отъ нивата, отбавя се въ кафенето, за да си вземе единъ кибритъ, където е бил само кафеджията, Александъръ Контровъ, съ когото Бъчваровъ завързва малкъ разговоръ. И весело разговаряйки се, току що излиза отъ кафенето, не пристѣпилъ още прага на вратата, коварно дебнатъ отъ престѣпнитъ герои, бива посрещнатъ отъ Апостолъ Н. Цивици и Георге Николае Куколи, които го блѣскаватъ обратно въ кафенето. Въ това време презъ задната врата влизатъ Коста Я. Гайнари и Георги Я. Гайнари, заключаватъ вратата, а Апостолъ Николае Цивици произнася следнитъ слова: — „И съ тебе е свършено вече бай Георге!“ Всички се нахвърлятъ съ соли въ рѣце

върху беззащитната жертва и почватъ да я биятъ по безчовѣченъ и звѣрски начинъ. Повалятъ го на земята; нещастникътъ кански пиши под немилостивитъ удари и се моли да го оставятъ. Бесътъ, обаче не престава. Въ даденъ единъ моментъ, когато сопитъ се изпочупватъ, взематъ подпрѣзната кобилица, но и тя се оказала слаба, тъй като е била обкована съ тежкия и гвоздеи.

Жаждата за мѣстъ не престава. Побойницитъ продължаватъ да налагатъ съ счуената кобилица. Стърчашитъ гвоздеи се забиватъ по тѣлото на жертвата. Въ това време кафеджията единствения свидетел на тая покъртителна сцена, единствения който чулъ и видялъ всичко, не е посмѣлъ отъ уплаха да се намѣси въ побоя за да отърве жертвата, тъй като иначе самъ рискувалъ да изпадне въ сжщото положение на Бъчваровъ.

Следъ като го пребиватъ, побойницитъ — криминали напускатъ кафенето, оставяйки жертвата въ полусъзнание. Когато той идва въ съзнание, става и помжквайки се като нѣкое пребито псе едва сполучва да излѣзе вънъ, но още нѣколко крачки и наново се стромолява, пада върху натрупания предъ кафенето сѣгъ. Надава се тревога, сбиратъ се селяни и го отвеждатъ въ дома му.....

Следъ седмично боледуване, Георги Ив. Бъчваровъ почива на 3 мартъ въ 3 ч. следъ обѣдъ, при неописуеми страдания.

Първитъ следствия по тоя агентатъ били на-

правени отъ шабленски плутонеръ-мажоръ Стефанъ Попъ. А следъ тоя и отъ самия прокуроръ при Каднакрениския окръженъ сѣдъ. Трупътъ е билъ аутопсиранъ отъ Каварненския градски лекаръ.

Интересно е да отбележа, че въ навечерието, преди да издѣхне Георги Ив. Бъчваровъ, сжщитъ побойници криминали, които до тоя моментъ не сж били обзпокоявани отъ никого, отправяли новъ закани за нови жертви.

Потресающата картина, която дълбоко заседна въ памѣтѣта ми за беззащитната жертва, останна единъ незаличимъ споменъ, за тъй фатално попаднала въ рѣцетъ на група необуздани крѣвопоси, дошли отъ чукаритъ на Пиндъ планина, не да създаватъ економически стопанства, не да заздравяватъ ранитъ отъ войната и повдигатъ общото благосъстояние на страната, а да живѣятъ на чисто паразитски начела, чрезъ огънь и жупелъ, за смѣтка и на гърба на тоя тъй многострадално ограбвано селячество.

Нѣма ли да има край на безумието, или още ще търпимъ позора на 20 вѣкъ?

Съветътъ на Обществото.

Отъ Женева се съобщава, че въ сесията на Съвета на Обществото — петдесетъ и четвърта по редъ — участвували лично сѣръ Осгивъ Чемберлейнъ, английскитъ министъръ на външнитъ работи, г. Брианъ, френскитъ министъръ на външнитъ работи. Първото формално заседание на Съвета съ участие и на трима се състояло на 4 мартъ въ понеделникъ.

Положението въ Добруджа.

Положението въ Добруджа отъ день на день все повече се влошава. Приказките на днесъ упраздяващите, примамните имъ обещания, излъзоха сапунени мехури, които съ идването на власт се изпариха.

Депутатите, които се удряха въ гърдите и се къляха, че отговарятъ и за най-малкия золумъ, днѣсь немаятъ, сгушени въ мекитѣ парламентарни кресла.

Въ Добруджа се води една опасна политика—прогоняватъ се отъ селата селяните, биятъ ги по-всестъпно, пребиватъ ги отъ бой, и всичко това е тъй обикновено, че вече никого не вълнува. За всички тия золуми и башибозлуди нито единъ добруджански народенъ представител до сега не е обелилъ зжбъ въ Парламента.

Съ седмици и месеци селяни стоятъ въ града отъ страхъ да не бждатъ пребити отъ „хрисимитѣ“ ни съжителни колонисти—македонци.

Окржжниятъ управителъ вдига ромене, защото и нему му омръзна да слуша оплаквания. Най-после и човѣка е заетъ въ разни дружества за колонизиране, за възобновяването на ангарята, за нареждане селенитѣ да хранятъ изгладнелитѣ колонисти и т. н.

Разочарованието е пълно. Трима души да се събератъ негде и да приказватъ биватъ разкарвани по общественитѣ безопасности и давани под сждъ. Това не се случваше нито подъ военното положение, нито подъ либералския режимъ.

И окржжния управителъ е безпристрастенъ зритель на тоя тормозъ надъ невинното гражданство.

Въ тоя моментъ, ние призоваваме народнитѣ избраници отъ нашия окржгъ да дойдатъ да видятъ ужаса, който царя въ нещастна Добруджа и да намѣрятъ лика на избавлението.

Д. Добруджановъ.

Културната дейностъ въ селата

Напоследъкъ радва ни факта, че въ много села се е започнало една умърена дейностъ къмъ културно повдигане. Въ повечето села, където имахъ щастие то да посетя забелязахъ доста оживена дейностъ на по събуденитѣ елементи, които макаръ и много шрудно и безъ никакви срѣдства, искатъ да създадатъ библиотеки и читалищни-споредъ силитѣ си.

Въ единъ отъ бждаци-тъ бройове ще се задоволимъ само да подчертаемъ тая похвална инициатива на тия съзнали вече селяни необходимостта отъ културата и просвѣтата и които на свой грѣбъ заели да ги издигнатъ.

Този фактъ, действително е за отбелязване и похвала. Защото не преди много, нашиятъ селянинъ всецѣло отдаденъ на физическия трудъ; много нарѣдко, даже и никакъ не се интересуваше за културнитѣ прояви.

За него то представляваше дори шърде маловаженъ въпросъ. Но ещо, че днесъ ние сме изненадани отъ факта, тъй-да се каже, на некадейно отрезвяване.

Нашиятъ селянинъ който е надаренъ съ силна воля и здравъ ум—останалъ толкова назадъ въ това отношение само благодарение на неговата нехайностъ къмъ просвѣщение то.

Днесъ, следъ това съвзимане върваме, че той ще най-предне много, и въ скоро време ще достигне нивото на своитѣ братя

отъ другитѣ страни, които съ отишли Шолкова далечъ въ културно отношение.

Ще се повърнемъ.

Я. К-ски

КАРТО
ЖЕЛТИ И РОЗИ
Продажба на ЕД
И ДРЕВНО.

Рекламирайте
чрезъ В-къ
„Куриеръ“

Георги Стойковъ
ерещу депозита К. П

Излезе отъ печатъ и се пусна въ продажба

ДОБРУДЖАНСКИ ПРЕГЛЕД

списание редактирано отъ

Христо П. Капитановъ

при извънредно разнообразно и интересно държане, мѣжду което отбелзваме:

1) Има ли мирие въ Добруджа—отъ Проф. И. Фаденхартъ

1) Базарджикъ преди 100 години

3) Колко училища български е имало и сега въ Добруджа.

4) Секвестра на българскитѣ имоти.

5) Черковния въпросъ въ Добруджа.

6) Защитата на малцинствата въ Женева.

И много други интересни статии. Всѣки добруджанецъ се поканва да се абонира.

Д-РЪ Д. Г. НОВАЧЕВЪ

Съобщава на почитаемата си клиентела че премести своя медицински кабинетъ отъ Базарджикъ въ сщцата улица Режеле Каро съ две къщи по нагоре а именно въ къщата на Добри Русковъ съ № 37.

Преглеждане съ Реонтгеновъ апаратъ, лекуване съ електричество, диатермия, ултравиолетови и инфрачервени лъчи.

За беднитѣ безплатно преглеждане въ вторникъ следъ обѣдъ.

Добричъ мѣкога

За съжаление много малко се е писало за миналото на Добричъ.

Само тукъ таме се оредъ по нѣщо за него въ пѣтнитѣ бележки на нѣкои чужденци пътешественици, които случайно сж минавали по тѣхъ времена презъ девствената тогава Добруджа.

А това е съвсемъ нищо и не може да ни даде ясна представа за миналото му.

Въ най-ново време срещнахъ нѣщо за него, събрано кой знае какъ и отъ къде, обаче ми се видѣ недостоверно и тенденциозно, карайки ме нѣмакъ по-серiously да погледна на въпроса.

Тѣй като презъ тѣхъ времена книжницата е била твърде оскдана и отъ нея едва ли можемъ да почерпимъ нѣщо се принудихъ да потърся нѣщо достоверно по другъ пътъ, а именно: като използвахъ остан

летѣ още живи съвременници на миналото и съ охота слушахъ да ми разправятъ за тѣзи тѣх-ни спомени—минали работи, които вливайка свежа струя въ градежа на историческитѣ ми бележки правѣха ги още по ценни и достоверни.

Провѣрвани при всѣки удобенъ случай азъ ги систематизирахъ, пазейки се да не попадна въ заблуда и грѣшки.

Въ единъ отъ идущитѣ бройове на вестника ще се помѣча да предамъ тѣзи бележки като се постарая да разгледамъ миналото и а града отъ 1820 година до днесъ, или съ други думи, равоя му презъ последното столѣтие.

Базарджикъ-Добричъ или Хаджи-оглу Пазарджикъ

Разположенъ въ само-

то начало отъ основаването му върѣдъ пътя на южна Добруджа, — на една наклонна площъ, която се спуща отъ западъ къмъ изтокъ, е забележенъ отъ една долина, която представлява,

коритото на нѣкогашна-добруджанска рѣка.

Днесъ той брой надъ 40 хил. жители, откоито първо мѣсто държатъ: българитѣ, следъ тѣхъ идатъ татари, —турци, —ромънци-еврей-ерменци-гърци и доста цигани отъ мохамеданско вѣровпо-ведание, които ако ги наредимъ по редъ, биха ввели мѣстото предъ ерменското население.

Особенно въ последно време тови чергарски елементъ съ голѣмъ брой увеличи процентитѣ на своитѣ сънародници—туземци.

Това е днешния етнически ликъ на града.

Окржженъ центъръ на калнакреския окржгъ, разпредѣленъ на 5 око-

ли и 82 общини.

Желѣвопътна станция на линията Меджидие —Варна съ силно темпо е почналъ да се развива правилно отъ 1877 и 78 година насамъ, обаче, когато се е построила желѣзната линия, която го свързва съ Девни и въ последствие съ централната линия на България, той е закрачилъ гигантски, като оставилъ на-задъ въ всѣко отношение своя обратъ Балчикъ. Това е било въ края на 1907 година.

Не по малко помогна за неговото правилно и бързо развитие постройка и свързката му съ друга още една линия) Базарджикъ-Мирча-Вода после корегирана Базарджикъ —Меджидие. Това стана къмъ 1914 год., когато Добруджа по силата на Букурешкия трактатъ биде откъсната отъ България въ 1913 година и мина къмъ Ромъния.

Сега дече Добричъ се

свързваме почти съ цѣла Европа, което нѣко допринасяше и ще допринася, тѣрде нѣко та единъ денъ частъ въ скоро да стигне въръ на своето развитие.

Естественното му положение всредъ равнинна Добруджа забележенъ съ богатъ хитерландъ, населенъ съ едно тѣрде трудолюбиво, пестеливо мирно, и свобододолюбиво население, въ болшинството си български и турски, сж достатъчно съ рация, че Добричъ отъ повече ще се равнее не е далечъ времето, когато той ще бжде гласниятъ акумолаторъ на всичкия трудъ на тѣрде мирно, неуморно и работливо население отъ български и турски, които следи Ромъния следъ Балканската война.

Тукъ се развива едра трескава търговия въ която всѣки би завидѣлъ. Обаче и въ културно отношение не сѣди мнѣ

ПОСЛЕДЕНЪ ЧАС

Бъдещата система на репарациите.

Парижъ—В. Матенъ* изказва мнението, че експертитѣ сж работили добре и че сж изградили солидна сграда, освенъ по въпроса за цифритѣ, който, споредъ в. „Журналъ“, зависи много отъ д-ръ Шахтъ. Бъдещата система на репарациите е на път да бъде уредена съ задоволителенъ напредъкъ.

Франко-Чехословашката търговска конвенция ратифицирана

Прага 7—Сенатътъ е гласувалъ ратифицирането търговската конвенция, сключенъ съ Франция.

Революцията въ Мексико.

Парижъ 7. Отъ Мексико съобщаватъ че гарнизона отъ мѣстността Оригаба е напълно капитулиралъ. Правителството мобилизиало всички запасни войници. Взело се решение, щото имотиитѣ на възстаницитѣ да бъдатъ конфискувани.

Съобщенията говорятъ, че революцията била много добре организирана и взима застрашителни размѣри. Причината на тая кървава революция била религиозни-

ящ конфликтъ между населението.

Населението въ Италия.

Римъ 7. Съгласно официалниитѣ данни населението въ Италия, което се е увеличило напоследъкъ доста чувствително възлизало на 70.796.000 жители.

Тайниятъ френско-белгийски договоръ публикуванъ.

Берлинъ, 7 Съобщаватъ отъ Хага: В. „Утрехтшъ Дагбладъ“ обнародва френскиятъ текстъ и а сключения презъ септемврий 1927 година таенъ воененъ договоръ между Белгия и Франция, заедно съ подписитѣ на делегатитѣ на тѣзи страни.

Конфликтъ между Бухаринъ и Сталинъ.

Отъ Ковно съобщаватъ че между Бухаринъ и Сталинъ е избухналъ сериозенъ конфликтъ, вследствие на който първиятъ е освободенъ отъ длъжностъ като редакторъ на в. „Правда“. Бухаринъ заявилъ, че ще откаже и отъ председателството на Коминтерна.

Япония и протокола отъ Москва.

Токио 7—Съобщаватъ че съветското правителство е предложико на японското правителство

да подпише протокола отъ Москва, за да може веднага да влѣзе въ сила пакга Келогъ.

Югославия и Унгария

Отъ Женева съобщаватъ за една нова точка въ дневния редъ на Съвета на Обществото. Това е единъ споръ, който възникналъ недавно между Унгария и Югославия, подобенъ на спо-

ра за Трансилванскитѣ „оптанти“.

Бѣлградското правителство, подобно на ромънското, неотдавна оттеглило своя сждия отъ смѣсеня арбитраженъ сждъ, назначенъ по Трианонския договоръ за разрешаване спороветѣ по оценката и обезщетение на имотитѣ между дветѣ страни. Затова унгарското правителство е помолило Съвета на Обществото да изиска връщането на Югославияския сждия, или ако това не се постигне, да попълни самъ ваканцията въ сждя.

ДЪРВА ЗА ГОРЕЛИ

рѣзани бѣло меше и букъ 1,30 lei kgr.

Георги Стойковъ

складъ до петролния д.

позитъ.

Базарджикъ 15—

Четете
„Куриеръ“

ЛЮБИТЕЛИ НА РАДИО!

Пристигна ни единъ значителенъ транспортъ отъ разни голѣмени радиопарати, които по солидната си конструкция построени по най-упростенъ

планъ и по точността си превъзходствуватъ всички съществуващи апарати. Нашата целъ е: добъръ апаратъ т. е. сигуренъ приемателъ, при цена достъпна на всѣки любителъ, всѣко семейство и локалитетъ. Радио—отдѣлятъ ни с винаги комлектуванъ съ разни типове аратати отъ 3, 4, 6, 7 и 8 лампи.

Ценитѣ на апаратитѣ съ които разполагаме сж:

а) Радио-апаратъ отъ 3 лампи, марка „Neutro-Baby“, работящъ отъ 20—2000 м. Приематъ всички постове отъ централна Европа, включително Русия и Цариградъ.

лей 6000

б) Радио-апаратъ отъ 4 лампи: марка „Neutrovox“. Изящна вънкашностъ, пълна вътрешна имолация работящъ отъ 20—2000 м. Съ вътрешна спирална антена (жица) или външна, построена и а дъ прозореца. Приема всички станции отъ цѣла Европа, включително Цариградъ и Русия.

Лей 16.200

в) Радио-апаратъ отъ 7 лампи: Марка „Neutrovox—Super 7“ приематъ цѣла Европа, елегантна вънкашностъ, непостижима конструкция, които апаратъ по мощността си е най-подходящъ за кръчми, берарии, ресторанти и т. н. т. Работи съ кадъръ (раменна антена)

Цена лей 20.620

Предимствата които иматъ нашитѣ купувачи сж следнитѣ:
1) Инсталираме всѣки апаратъ на желаното мѣсто (даже и въ село) пуснатъ въ действие.

2) Ние поемаме грижата по вземане на необходимата ауторизация.
3) Всѣки продаденъ апаратъ е подъ наша контрола, като поемаме ангажиментъ за постоянното му и правилно функциониране.

Пробни демонстрации правимъ всѣкога по желанието на всѣки любителъ. Считаме за нужно да споменемъ, че не сме посредствени представители, а всички РАДИО-АПАРАТИ доставяме изключително направо отъ странство, поради която причина, нашитѣ цени и качества на апаратитѣ ни не гърпятъ никаква конкуренция.

Представителство на РАДИО-АПАРАТИ

КИРЧО ПЕТРОВЪ-СИНЪ
БАЗАРДЖИКЪ

и хандерланда му. Затова свидетелствуватъ хубавитѣ училищни вгради, останали отъ българско време.

Така града ни има: една ромънска мъжка и девическа гимназии. По една българска мъжка и девическа гимназии едно българско основно училище, три румънски основни училища, едно турско класно и основно училище, едно ерменско, гръцко и еврейско основни училища. Въ допълнение на който има и едно немедъшко пра-

етическо училище и една търговска гимназия при търговската камара Калнакра.

Всичко това показва че не следъ далечно време, край другото въ него ще се сформирова единъ културенъ центъръ на тѣй цѣстрия кулуритѣ отъ населеня, които помежду си ще се надпреварватъ да разпространяватъ култура и наука и ще служатъ за примѣри една на други.

(следва)

ВЪСТИ

—Курсовѣтъ въ рху ШракШорѣтъ „Десрингъ“ споеврѣменно оповестени отъ представителство то имѣ, фирмата Бр. П. Смокови, заночватъ днесъ и ще се водятъ въ гаражното помещене на фирмата улица „Principale Maria“ № 13, при слѣдната програма: 8 Мартъ.

Сутриньта 8½ — 12 часа: а) Обща конструкция; б) Маторъ Следъ обѣдь 2¼ — 7 часа: а) Амбриажъ б) Кутия на скоростатъ; в) Трансмисия; г) Радиаторъ д) Магнитъ; е) Въздушень уचितелъ. 9 Мартъ

Сутриньта 8¼ — 12¼ часа: а) Системата на смазване; б) Системата на запалване; в) Системата на охлаждане. Следъ обѣдь 2¼ — 7 часа: а) Наставления въ рху начина за работене презъ студено и топло време; б) Съхраняване на трактора и описание причинитъ за неизправно работене; в) Занитвания и отговори.

Могатъ да участвуватъ всички собственици и заинтересовани. — На 9 т. ч. въ гр. Каварма ще се прозведатъ общинскитъ избори. Освенъ Националь-царанистката листа, пусната е и друга — на гражданството.

— На 4 т. м. вечерьта срещу вторникъ, къмъ 12 часа избухналъ пожаръ въ Българската Частна прогимназия отъ Бадчикъ, който въ едно много кратко време обзелъ цѣлото здание. Огъньтъ унищожилъ всичко.

За причинитъ на тоя пожаръ нѣщо не се знае, но предполага се да е поставенъ отъ в. одейска ржка, тъй като всички доказанія на очевидци говорятъ въ тоя смисълъ.

Въ 4 ч. следъ обѣдь всички печки въ училището били загасени, освенъ тая въ канцеларията която е горѣла до 8 ч. вечерьта, до когато сж репетарали любителската театрална трупа. Обаче, на излизане последнитъ загасили печката и полѣли наоколо

съ вода. Предполагането, да се е подпалило отъ канцеларията пропада предъ факта, че пламъцитъ сж избухнали точно отъ противоположната страна на канцеларията. Следствието, което се води, изглежда да има за резултатъ сензационални разкрития.

— Редакцията на сп. „Поле“ — отпуща 500 лей на този ученикъ и ли ученичка отъ Бълг. Частна Гимназия, който най добре и накратко изложи темата — „Любенъ Каравеловъ“ и която ще бжде поместена въ 15брой на списанието.

— Съобщаватъ ни отъ с. Вели фаж:

„Наскоро, тукъ преместениятъ отъ Гяуръ-Сюйчюкъ шефъ се отяся съ насъ много грубо, особено къмъ старцитъ.

Забранява четенето на в. „Куриеръ“. — „Който иска да чете български вестници да иде въ България“.

Сжщото докосахме за знание на г-нь Окржжния на Управителъ, който на скоро бѣ свикалъ всички шефове отъ окржга и имъ държа назидателна речъ какъ да се отнасятъ с селенитъ“.

— Отъ с. Гѣ Орманъ съобщаватъ:

„На 12-11 н. г. общинскиятъ секретаръ отишелъ въ лозата и отсѣкалъ клонетъ на единственигъ две овощни дървета въ цѣлитъ лозя. На връщане, загубилъ пята и едва сутриньта се завърналъ, когато негъвитъ хора отишли да го търсятъ“.

ПРОДАВАТЪ сеакции отъ Д-во „Конкордия“

Споразумение РЕДАКЦИЯТА

Четете и разпространявайте в.

„Куриеръ“

На добри хора дадемъ за осиновяване детето си [пеленаче момиченце на 2 месеца] — безъ майка и по въмане средства.

ИВ. ТОДОРОВЪ с. Ези-Бей 21

ПРОДАВА СЕ

дворъ отъ 800 кв. м. отъ кладенецъ (сладка вода) на улица „Границери“ споразумение при Тодоръ Николовъ ул. „Прик. Фердинандъ“ 174 Базарджикъ

ВНИМАНИЕ!

Отъ 4 Февруарий почнахъ ДА ЕКСПЛОТИРАМЪ собствената си гора, с. МЕШЕ-МАХЛЕ, община Чаирлъ-Гьоль.

ПО ТОЗИ СЛУЧАИ ПРОДАВАМЪ: ДЖ. БОВИ ДЪРВА, особено за горене първо-качествени — на стънжи. КУРУТМА и ТРЪНИ въ всѣкакви количества.

Добри Стояновъ Карапенчевъ 15—3

ПРОДАВАМЪ

къща съ три стаи, дворъ 500 кв. м, отдѣлно единъ дворъ 1000 кв. м. и едно лозе отъ 10 дек. за сѣто съ зайберъ.

Споразумение ЯНКО КОЛЕВЪ с Хардалии 20

ПРОДАВАТЪ

се две МЕСТА въ мѣстността КАДЖИ-БАДЪРЪ (близо до чешмата.

Споразумение РЕДАКЦИЯТА 11

ИНДУСТРИЯ ТЕКСТИЛА А. Д-ВО Базарджикъ

Подписка

Въз основа решението на съветъ отъ 27 Ноември 1928 год. публикуванъ въ „Monitorul Oficial“ № 271 отъ 4 Декември сжщата година, открива се публично предложение за увеличаване на капитала отъ 6 милиона 10.000.000 лей.

Подписката е открита отъ 4 Мартъ 1929 год.

Занисването на акции отъ новата еmissione става въ бюрото на фабриката ул. „Революция“ № 63, мелницата на г-нь Ради Белински и кантората на братя Кросневи.

Номиналната стойностъ на всѣка акция отъ 1000 лей платими на три срока както следва:

- 1) 30 % при подписването
2) Срокътъ за внасянето на втората вноска отъ 30 %, както и третата отъ 40 % платима допълнително от управителния съветъ

Вѣрваме, че почитаемага публика, земледѣлци и търговци ще внесатъ саборно си капиталы въ акции, като с това ще допринесатъ твърде много за засилването на една важна индустрия.

УПРАВИТЕЛНИЯТЪ СЪВѢТЪ 18

Електрически Материали

и лампи отъ всѣкакъвъ волтажъ ЕЛЕКТРИЧЕСКИ ИНСТАЛАЦИИ за всѣкакъвъ видъ жилища, магазини, мелници, фабрики, вътрешни и вънкашни, подъ мазилка надъ мазилка, на динамо-машини, електромотори пр. СЕ ПРИЕМАТЪ за извършване и ръководене ОТЪ СПЕЦИАЛИСТЪ Електрически техники За сведение при Бртя Нв. Стоянови, срещу Пачевъ 50—

ВНИМАНИЕ

Почитаеми клиенти, приятели и познати Съобщавамъ, че се рѣдихъ съ сегашния си съдружникъ г-нь ВАЛЕНТИНЪ ЛЕВЪ и ОТОРИКЪ въ собствения си дялъ генъ на „НАНАИРСКАТА УЛИЦА“ (въ чевитъ дюгяни) „ПРИК. ФЕРДИНАНДЪ“ 143. „МАГАЗИНЪ“ съ сжщитъ артиколи.

Всички видове ГОТОВИ ДРАПЕРИИ, ПЛАТОВЕ, ШАВЕЦИ, МАТЕРИИ.

Всички видове ШИВАЩИ ФУРАЖИ, Голландерия, шапки носкети и др. др.

Приематъ се ПОРЪЧКИ ЗА ВОСЪЗДАВАНЕ на всѣвъ видъ облекло.

За това, първомъ, посетете: ВЛАСКО (Василь) П. ЗАРЪВСКИ

„Тритѣ фигури“

ЦЕНИ ОВНО ДОСТЪПНИ 6 30—17

Индустрия „Comerciala“, Іv. D. Sinescu & Co. — Базарджикъ

Люб. Театр. Трупа при Бълг. Култ. Общество на 12 т. вечерьта въ салона на Българския театър „СИЛЕНДИДЪ“ ще представи оперетата „ТАЙНИТЪ НА ХАРЕМА“

ДИРЕКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ:
 Д-ръ Ст. Мбаховъ—адвокатъ
 Д-ръ Д. Новачевъ—медикъ
 Д. А. Момовъ—физикъ

Отговорекъ жирактъ,
 Ю. Бержаровъ—адвокатъ.

КУРИЕРЪ

Независимъ ежедневенъ информационенъ вестникъ — CURIERUL: ziar independent de Informațiuni

Redacția și Administrația
 „Principesa Elisabeta” № 9 și 11 Bazargic

Цена 3 лей

Годишенъ абонаментъ 600 лей
 За чужбина 1000 лей

Още единъ храмъ на българск. култура изчезва

Презъ нощта на 4, срещу 5 на този месецъ, българската скромна култура въ този край претърпя една нова и голѣма загуба. Пожарна стихия унищожи до основи и превърна въ пепель българската частна смешна гимназия въ гр. Балчикъ, заедно съ цѣлия нейнъ инвентаръ.

Тѣзи редове нѣматъ за цѣль да търсятъ причинитѣ, нито улики, които оставатъ съмнение, че пожарътъ е билъ не случаенъ, а причиненъ отъ злодейска рака. Върху тази страна на въпроса ще иматъ да се произнесатъ и съдебнитѣ инстанции на своя редъ.

Що насъ интересува по този случай е загубата, която българизма претърпява и то въ единъ отъ най-тежкитѣ моменти на неговото обособяване като етническо малцинство.

Отъ десетина години сме свикнали вече да отбелязваме само загуби въ областта на нашата културна дейностъ. Нашитѣ стотици училища и черкви постепенно изчезватъ, оставайки и едва по нѣколко въ градскитѣ центрове отъ Нова Добруджа.

Днесъ имаме още едно училище по-малко.

Обаче, историческата мисия, която има единъ народъ да изпълни презъ време на своето съществуване, не трѣбва да се спира предъ никакви пречки отъ какъвто и характеръ да бждатъ тѣ. Салата и битовия характеръ на едно племе както и твърдата воля превъзможването на всички пречки по пътя на историческото му развитие сж, които хара-

ктеризиратъ стойността на една нация и служатъ като гаранция за едно свѣтло и сигурно бждше.

Така, че не бездейностъ и отчаяние трѣбва да ни обхваща въ подобни моменти, а още по-голѣма воля да градимъ това, що стихии и злодейски ржце рушатъ.

Налага се категорически, штоо всѣки българинъ—беденъ и богатъ да допринесе съ своята лепта за тази благородна целъ.

Загубата засяга всички българи и за това всички българи трѣбва да допринесемъ, за да издигнемъ на мѣстото на изгорѣлата българска гимназия една още по-голѣма и солидна, която да остане за паметникъ, както на васикото създание на българизма отъ нашия край, тъй сжшо и на неговата желѣзна воля да запази и подържа на всѣка цена своята скъпа българска култура.

Д-ръ Ст. Ивановъ

Не напускайте роднитѣ ОГНИЩА

Точно въ настоящия моментъ, когато за седаватъ представителитѣ на цивилизованитѣ народи въ Женева и се слага на основно разглеждане въпроса за малцинствата, въ нашата нещастна Добруджа *шерорътъ надъ работливитѣ и мирни ромънски граждани отъ български произходъ взема застрашителни размѣри*

Не ще говоримъ за конфискуванитѣ земи, за завзетитѣ къщи, училища, черкви, библиотеки, читални и т. н., а за новата тактика на съжителитѣ ни придошли отъ чукитѣ на Пиндъ—планина.

Съ десетици селяни отъ разнитѣ добруджански села сж прогонени отъ роднитѣ си огнища, съ изричното повеление, че ако се завърнатъ обратно въ село ще бждатъ пребити отъ бой. Тия селяни, които сж се опитали да се завърнатъ при бащинитѣ си огнища, действително сж били пребити отъ бой. *Варварскитѣ и позоренъ случай отъ с. Гйоре* е най-красноречивия примѣръ въ това отношение. Единъ добъръ и честенъ селянинъ—Георге Бъчваровъ, баща на 7 малки деца и жена, който е далъ подслонъ, пособия и храна на колониститѣ—македонци е билъ пребитъ и убитъ отъ бой, по подълъ и престъпенъ начинъ отъ четирма храненика.

Това за Добруджа е нѣщо нѣгъ-сбикновено, никого вече не вълнува, а всички, включително и всастьта, сме безпристрастни свидетели на подобни вандалщини извършвани отъ родени престъпници.

При това положение, ние ограбванитѣ и говенитѣ отъ роднитѣ ни къщи трѣбва да се запитаме—дали нѣмаме право на самозащита въ рамкитѣ на законитѣ, на упорство противъ золумитѣ, на противодействие противъ своеволията?

Дали когащо тѣ биятъ нѣмаме право [следва 2 стр.]

Рако е, но се трѣкба...

Ледени буци прѣстъ отъ замръзналата земя тжпо заравниха по капка на ковчега.

Заваяя снѣгъ—тихо, на едри парцали; заваяя и покри тѣлото на покойника, покри и цѣлото пустинно поле. Суровата, безпристрастна зима, която него день обви съ ослѣпително бѣлата си снѣжна покривка цѣлата природа, каточе поиска да скрие въ леденитѣ си покои и позора извършенъ въ този день. Снѣгътъ покри кърва-

вата пжтека, която водѣше отъ къщи до вѣчното жилище—гроба.... Оловеното небе се навѣси, заигра буря, снѣжни вихруши завилѣха. Възмутена бѣ земята, мрачно небето.....

Но природата каточе почувствува озлобената и коварна трагедия на земнитѣ твари и каточе не можа да търпи тоя позоръ;—слабитѣ слнечени лжчи заиграха, снѣгътъ започна да се топи и кървавата пжтека пролича....

Дълга, змиеобразна пжтека обсипана съ кървави петна аленѣха по едва топящия снѣгъ. Тя, каточе нѣмаше край. По нея като че се меняха невидими човѣшки образи, появяваха се, губѣха сеедни отъ други все по страшни. По очитѣ имъ се четѣше невинността, лицата имъ изразяваха непосилни мъки, челата имъ браздѣше тжга и вѣчната печалъ, уснитѣ болезнено свити, мълвяха страшни слова. По кърванитѣ петна се лѣеха бистри сълзи..... Бѣше върволицата жер-

Невин на блоски

Палачовщината на днешната цивилизация

Пресата отъ цѣлия свѣтъ се занимава съ миноритарнитѣ проблеми. Наричаитѣ ги най-болнитѣ въпроси и всички се мжчатъ по свой начинъ да ги разрешаватъ.

Споредъ едно здраво обмисляне по тоя „боленъ всесвѣтски въпросъ“ всѣки единъ може да си представи до каква степеностъ сж достигнали тия господа, които покрай всичката си сериозностъ, занимаватъ се съ чисто палачовщина и устройватъ разни фокусничества отъ върха на Алпите..... зертъ трѣбва да ги види цѣлия свѣтъ. Капо най-добри и смѣлни клоуни тукъ се славятъ Англия и Франция—тѣ сж любимитѣ на..... Публиката. Следъ тѣхъ идатъ в е ч е джуджетата—другитѣ държави които само потвърждаватъ, чудятъ се и се... прозяватъ. И може ли нкой да отрече? Слжитѣ които копнеятъ за малцинствата и искатъ да имъ дадатъ широки права, Сграбчили ги въ лѣпитѣ си и имъ смучатъ кръвта; тѣмчатъ ги, тероризиратъ—а следъ като се отдалечатъ малко отъ тѣхъ, водшатъ малко свежия „вѣтъръ“ на Алпите, веднага започватъ:

„Г-да! Свобода на малцинствата! Зачийаитѣ... Погледнетѣ внимателно и ще видитѣ, че подъ лачения му чейникъ бжкатъ хиляди миноритарии.....

Цивилизована палачовщина и нищо друго!
 Я. Кски

тви, преждевременно грабнати отъ земния дѣлъ, отъ злата орисница—безимени жертви, не вкусили ни радости, ни щастие, вѣроломно паднали подъ отмжстителната ржка на пжднешки злодеи.....

Надъ черниятъ гробъ плачеха шесть малки деца; тѣ плачеха надъ трупа на своя татко. Всички погледи впити бѣха въ тѣхъ.

Състраданието бѣ [следва на 2-ра стр.]

да спреш ржката на побойника; когато те грабят да заловиш грабишеля и когато те гонят отъ бащиното ти огнище, ти да изгониш тоя който е твѣй дързъкъ и нахаленъ?

Казваме, всичко това въ рамките и духа на ромънските закони, които напълно даватъ право на самозащита.

И да видимъ тогава, когато добруджанци действуватъ съ закона въ ржка противъ своеволничитѣ, грабителитѣ и побойничитѣ, нѣма ли тия послѣднитѣ да мирясатъ и да бждатъ по-сталени на заслуженото отъ тѣхъ мѣсто.

Но нито единъ добруджанецъ да не напуска родното си село, па макаръ и съ цената на своя животъ.

Д. Добруджановъ

Една скъпа жертва за балчишкото Бълг. Общество

Презъ нощта на 4 т. м. тревожния кабаниенъ звѣн на църквата донесе и въ най-отдалечената къща на нашия дълбоко заспалъ градецъ тревожната вѣстъ, че храмътъ на просвѣтата където се учатъ тѣхнитѣ деца е въ пламъци. Всѣки тичаше да гаси, кой съ каквото може, но бѣше късно; пламъцитѣ бѣха обхванали цѣлата ограда.

Безсилни предъ стихийния пожаръ, оѣмели отъ общото нещастие всички стояха вцепенени, съ загрижени лица освѣтени отъ пламъцитѣ на тази горяща свѣтиня и съ просълзени очи се отдалечиха, за да кажатъ на своитѣ спящи деца, че тѣ нѣматъ вече училище.

Картината бѣ ужасна. Младтъ на дългогодишниятъ трудъ и беспестливостъ рухна унищоженъ за единъ мигъ отъ жестоката ржка на Прометей.

Загубата е огромна за нашия оскдни срѣдства. Библиотеката отъ 550

безсилно—смъртта замръзваше кръвта по жилитѣ.....

Единъ бѣловласъ старецъ съ наведена глава погледна широко бѣло поле, погледна малкитѣ деца, погледна слънцето.

—Рано е, но се мръкна—Едва промълви и сълзи го задавиха.

Никой не отговори. Смъртта измѣне, но слзата на стареца, като че бѣха по-страшни и отъ нея.

Д! Гано бѣше.

Мръкна се. Мръкна се надеждата на шестѣхъ сироти толкова рано отдали своя почитъ надъ бѣчния домъ на своя

лъ татко.....

тома, събрана отъ дълги години съ голѣмъ трудъ биде обърната въ пепелъ като не можа да се спаси нито единъ томъ. Училищнитѣ скамейки, на брой 30 освѣтиха съ пламъцитѣ си потъналия въ мракъ градецъ. Уредитѣ отъ химическия и физическия кабинетъ, чийто основи бѣха поставени отъ бившия ни учител Л. П. Станчевъ—останаха подъ развалинитѣ на срутената сграда, негодни за нищо. Спестовнитѣ касички на ученицитѣ, чрезъ които биваха приучавани на пестеливостъ изгорѣха съ тѣхното съдържание.

Фактътъ наистина е много печаленъ, но намъ не ни остава нищо друго освенъ да го забравимъ, и съ още по-голѣмъ трудъ да заработимъ, да изградимъ на ново, още по-величествено и грамадно отъ онова, което биде унищожено.

Свещенъ дългъ се налага не само на балчишкитѣ граждани, но и на всѣки добъръ българинъ да се пратече съ подкрепа, колкото малка да е тя, ще бжде скъпа за насъ, защото нашитѣ потомци останаха безъ пособия и скамейки, на които се учеха на родно четмо и писмо.

Ние апелираме за щедростъ!

Д. Ж —Балчикъ

Пожарътъ въ Балчикъ

Въ писмото си отъ оня денъ ви съобщихъ накъсо за пожара, който унищожиха въ чѣсъ и половина училищното помѣщение на Българската Частна Смѣсела Прогимназия въ града. Днесъ ви давамъ подробни сведения.

Пожарътъ е забелязанъ отъ нощната стража къмъ 12 часа и 45 минути превъ ноца на 5 мартъ срещу 6, въ една отъ власнитѣ стаи на източното крило на училището, което държи непосредствена връзка съ друга постройка въ същия дворъ. Къмъ 1 часа пламъцитѣ обхващатъ последователно орѣдната частъ, а най-после и западното крило.

Въ 2 часа и 15 м. цѣлата сграда рухна подъ пламъцитѣ заедно съ съседната постройка.

На мѣстото на пожара съ пристигнали веднага мѣстнитѣ власти на чело съ г-нъ полицая на града, който даде първитѣ нареждания за локализиране на пожара, като се погрижи на първо време да се запази съседната на 3 м. къща, домътъ на г-нъ Караяшевъ. Всички старания, обаче да се запази поне частъ отъ зданието и частъ отъ училищнитѣ предмети, останаха напразно, понеже пламъци бърже обхванали цѣлата постройка.

Общинската пожарна команда, пристигнала на време, не е могла да даде ефикасна помощъ, понеже пожарната помпа се оказала повредена. Дадената помощъ отъ командата била подъ ръководството на г-нъ Кмета и помощника му.

Причинитѣ на пожара следва да се издирятъ чрезъ анкетата, която се води отъ мѣстнитѣ административни власти.

Зданието на училищното помѣщение е собственостъ на гражданина Павелъ Ивановъ.

Загубата, която предърпѣ Българското Общество е голѣма, защото отъ инвентара на училището, учебни пособия, библиотека и др. — не можа да се спаси нищо. Общата загуба за Бълг. Общество възлиза на ержгла сума 220000—250000 лей. Инвентарътъ на училището не е бѣлъ осигуренъ.

Въпрѣки постигнато нещастие, обаче комитетътъ на Българското Общество не се отчая; още същия денъ съвмѣстно съ г. г. директоритѣ на основнитѣ училища и прогимназията то нареди за основното училище пълни, а за прогимназията пелудневни занятия, като предварител-

но направи нѣкой размѣствания и огѣствания въ власнитѣ стаи на основното училище, така че редовнитѣ занятия почнаха още на следния денъ. Дирекцията на държавната прогимназия се отзова най-съчувствено къмъ нещастieto, като услужи на българскитѣ училища веднага съ нѣколко училищни скамейки.

И. Г.

ПРОДАВАМЪ
къща съ три стаи и дворъ 500 кв. м, отдалеченъ единъ дворъ 1000 кв. м. и едно лозе отъ 10 дек. за съто съ заб.

Споразумение
ЯНКО КОЛЕВЪ
с. Хардалия

20

Излезе отъ печатъ и се пусна въ продажъ №1

ДОБРУДЖАНСКИ ПРЕГЛЕДЪ

списание редактирано отъ

Христо П. Капитановъ

при извъредно разнообразно и интересно съдържание, мѣжду което отбелѣзваме:

- 1) Има ли мирие въ Добруджа—отъ Проф. И. Фаденхехтъ
- 1) Базарджикъ преди 100 години
- 3) Колко училища български е имало и има сега въ Добруджа.
- 4) Секвестра на българскитѣ имоти.
- 5) Черковния въпросъ въ Добруджа.
- 6) Защитата на малцинствата въ Женева.

И много други интересни статии. Всѣки добруджанецъ се поканва да се абонира.

Голѣмъ келепиръ за автомобилисти

Научукъ за всѣкакви автомобили, трактори, и камioni отъ прочутата италианска фабрика „ПИРЕЛИ“—всички размѣри.

ПРОДАВАТЪ се съ гаранционна бележка отъ фабриката, подписана отъ представителя за определено време трайнотъ.

Главенъ представителъ
Н. Павловъ—Дяно
Магазинъ „АУТО СТОПЪ“
ул. „Режеле Кароль“ 26 Добричъ
10—4

АНГЕЛЪ ГОСПОДИНОВЪ

Улица „Марку Аурелиу“ № 4—6

(До пощата)

ЩЕ НАМѢРИТЕ винаги голѣмъ изборъ отъ ГРУБО и ОБРАБОТЕНО ЖЕЛѢЗО, ЖЕЛѢЗО за БЕТОНЪ, ГВОЗДЕЙ, на едро и дребно.

Дърводѣлски инструменти, ЦИМЕНТЪ ЦИ-ГЛИ „Bohn“ Минерални Масла, Вазелинъ, „Спидолянъ“ каиши за трансмисии кожени и плетени отъ камилска вълна, бои, безири и др.

1

ПРИ НАИ ИЗНОСНИ ЦЕНИ

48—35

Докторъ Георги Ст. Костовъ
Акушаръ специализиралъ въ Парижъ Раждания, болести по жената, кърмачета
Извършва всѣкакви акушарски и гинекологически операции.

Str. Vasile Alexandri 18
(дома на Христо Минчевъ)

ПОСЛЕДЕНЪ ЧАСЪ

„Комитаджинтъ“ въ Букурещъ

Всѣко невършено престъпление въ Кадрилатера, отъ каквото вестиво и да е, въ Букурещъ се предава и „комитаджинтъ“ да взематъ участие. Най-малкото провинение на колониститѣ — македонци, даже заложени отъ самото правосъдие на самото мѣсто престъпление, веднага се ватръбвава, че е дѣло на ириденности, бивши комити и пр. пр.

Единъ отъ най-преснитѣ случай на таква една аларма, послужил трагичната смъртъ на Георги Бъчваровъ отъ с. Гѣоре.

Но най-чудното е това, че когато тия нарушителни на реда и спокойствието се оказватъ колонисти — македонци — еато че ли се забравя самото злодѣяние, забравя се кръвта и се започватъ да се разправятъ за врели и некипели — работи, абсолютно съ нищо не свързани отъ фактитѣ и дѣлата. Точно смъртта на Т. Ив. Бъчваровъ послужил на нѣкой столични вестници да дождаратъ „комититѣ“ наново въ Кадрилатера.

За вѣрвата трагедия отъ с. Гѣоре — нито дума. За нѣкакви ириденности пропаганди, за прокламирането на... глупоститѣ на „Ордина“ — веднага покриха ужасното престъпление предъ общественото мнение отъ Букурещъ и пустиаха гнусавитѣ лжи, че не е толкова страшно убийството на единъ българинъ, а това — нещастие — вувачитѣ „страшни“ — които се раждатъ само въ главитѣ и а нѣкой столични вестникари, които бълнуватъ само комити, — ириденности организаци и пр. пр.

„Ордина“, койго има доблестта да апелира къмъ правителството да бди какво става въ Кадрилатера, [ще направи уного хубаво ако повечко бди надъ своитѣ допоници, които така много лъжатъ, че едва ли после и самитѣ вѣрватъ.

Испанскитѣ студенти заплашватъ

Парижъ 10 — Отъ Мадридъ съобщаватъ, че студентскитѣ вълнения продължавали.

Било решено, щото днесъ да се обяви стачката.

Правителството взело всички мѣрки за отстраняването и. По то яслучай студентитѣ заплашили ректора, че ще подпалятъ университета въ случай че правителството употреби сила.

Нещастие отъ Морени

Морени 10 — Едно голѣмо нѣщастие се случи вчера къмъ обѣдъ въ Морени — Цуйкани.

Единъ паренъ котелъ собственост на „Ромъно-Американското“ дружество експлодира.

Деветъ работници и единъ американски инженеръ бѣха убити, а други осемъ души — тежко ранени.

България забранява вноса на дървения материалъ

Букурещъ 10 — отъ София съобщаватъ, че министерския съветъ се за нимавалъ съ въпроса по вноса на дървения материалъ въ страната и решилъ забраняването на тоя вносъ, тъй като въ България се произвеждало достатъченъ такъвъ материалъ.

Екзекутирани китайски генерали

Лондонъ 10 — Петима китайски генерали отъ армията на маршалъ Чангъ-Чунг-Чангъ, водителъ на рволюционното движение отъ Шахтунгъ били екзекутирани. Тѣ били осждени отъ военния съдъ и веднага екзекутирани.

Троцки билъ изгоненъ отъ Сталинъ.

Съобщаватъ отъ Стамболъ: Троцки заявилъ на своитѣ последователи, че той не желалъ да напусне Русия, обаче, по лична запо-

вѣдъ на Сталинъ, която не била одобрена отъ политическото бюро, е билъ отведенъ въ Одеса и каченъ на парахода.

Ромъния и България.

Букурещъ — Размѣнени сж официални разговори между българското и ромънското правителства, относно започването на преговори за сключване търговски договоръ.

Б. Р. Не сж се свършили тѣзи по севквестра, а ще започватъ други.

Специаленъ законъ противъ комуниститѣ

По решението на правителството, презъ настоящата седмица въ парламента щѣлъ да се внесе на разискване единъ новъ законопроектъ противъ комунистическото движение въ страната.

ПРОДАВАТЪ

се две МЕСТА въ мѣстността **ЖАДЖИ-ВАДАРЪ** (близо до чешмата.

Споразумение РЕДАКЦИЯТА

ПРОДАВА СЕ

дворъ отъ 800 кв. м. съ владенецъ (сладка вода) на улица „Граничери“ споразумение при

Тодоръ Николовъ ул. „Прин. Фердинандъ“ 174 Базарджикъ

Рекламирайте чрезъ в-къ „Куриеръ“

Четете „Куриеръ“

Д-ръ ИВАНЪ ЧАМУРЛИЙСКИ приема болни въ всѣко време, по **ВАТРЕШНИ, ДЕТСКИ И ВЕНЕРИЧЕСКИ БОЛЕСТИ.**

ул. „Принчипеле Фердинандъ“ № 171
Срещу жеѣлзарския магазинъ на Иванъ Димитровъ
25 30—30

Г-да земледѣлци, притежатели на тракторитѣ

„DEERING“ и „MC CORMICK“

На сжщото мѣсто въ едно съобщение за тракторни курсове, представителството на „Mc Cormick“ подъ заглавие „Тракторъ Интернационалъ Кормикъ-Деерингъ“ тенденционира да мине като представител и на двѣте фабрики „Mc Cormick“ и „Deering“.

Съобщаваме, че представителството на всички „деерингови“ машини макто и на „**ДЕЕРИНГОВИЯ**“ ТРАКТОРЪ за цѣлия Кадрилатеръ е повѣрено само на фирмата ни и никому другиму.

Б р а т я П. С м о к о в и
ул. Пр. Фердинандъ 186 — Базарджикъ — Телефонъ 22 № 24 | 1

ВНИМАНИЕ

Почитаеми клиенти, приятели и познати!
Съобщавамъ, че се раздѣлихъ съ досегашния си съдружникъ г-нъ **ЗАДЮ ШИВИДЕВЪ** и **ОТВОРИКЪ** въ собствения си люгентъ на **ПАНАИРСКАТА УЛИЦА** (Пачевитѣ дюгяни) **ПРИН. ФЕРДИНАНДЪ 143.** магазинъ съ сжшитѣ артиколи.

ВСИЧКИ видове **ГОТОВИ ДРЕХИ ПЛАТОВЕ, ШАВИИ, МАТЕРИИ.**

Всички видове **ШИВАЩИ** фурнирури.

Голантерия, шапки каскети и др. др.

Приематъ се **ПОРЪЧКИ ЗА ВСѢАКЪВЪ** видъ облекло.

За това, първомъ, посетете:

ВЛАСКО (Василь) П. ЗАРЪВСКИ
„Тритѣ фигури“
ЦЕНИ ОВНО ДОСТЪПНИ
6 30—16

Срещу добър наемъ
Търся помещение съ две, или три отдѣления
Предпочита се да е въ центара на града
СПОРАЗУМЕНИЕ РЕДАКЦИЯТА

Рубрика на шабляци

Кой диктува?..

Наистина, въпреки загъдачно ни се вижда това, дали национал-църковеността като поехт управлението на държавата са и ги диктуватъ, или гъхакъвъ

закрулистикъ напътсвува и да за директива на всъко начало к принцип?!
Тъй да ни се струва само—може, но и да кажемъ, че не може, пакъ не ще се излъжемъ, защото нишо не може да ни убеди да върваме въ противоположното.

Тукъ ставатъ наистина чудновати работи. Единъ саври, другъ играе, а трети сълсъмъ не лее... Хич, кой може да допусне, че държавна раба си да остава тъй волво да бушувя да върши най грозни престъпления и безредия и пакъ края му да не се дърва и намира. Та това си бже и отъ по-рано. Тъй си и върви. Е, тогавъ кой не ще каже, че днесъ другъ диктува?

ИМА, ИМА.....

Какво ли има, че и отъ товъ ссй да не се намира въ такова селма катъ Шабла Община въ цѣлия окръгъ?

Комарджийниця да няма, че защо? Може ли село безъ черква, или безъ гробища по-право — та и Шабла безъ комарджийци? Когато всички добрини тамъ сж сбрани, а при за пари и дума да не става. Тъхъ, има нѣкои за нишо да ги не смѣтатъ. Зсбъ защо? Не сж се и много за тѣхъ мжчили! Съ единъ сурат (згрисване) анѣкой селянинъ въ общинага и хопъ хилядарката тѣда.....

Че тачо да не иде сѣдне г-нъ кмета и да не си ги хвърли?

Отъ хиляда 2 може да му станатъ, а ако пъкъ изгуби, не губи неговя си лири я? Тъй тѣ се печегятъ тия пушинитъ на тукъ както си седящъ, се

провиква нѣкакъ важно и г-нъ Л. К. па и доктора сжщо.

Е, най-после пъкъ като докторъ ще му се уважи, зеръ то за здраве се играе.....

ВЕСТИ

—Излъже отъ печатъ и се пусна въ продажба № 3 на библиотека „Новъ Животъ“—Смѣхътъ на Добруджа или „Бай Ганю Добруджански“ отъ Я. Калиакренски.

Търсете въ всички будки отъ града и провинцията.

—Преди известно време учителъ по литература, Г-нъ Дарленски при мѣсяцната Бѣл. гимназия е задалъ на своитѣ ученици и ученички темата „Любевъ Каравеловъ като белетристъ“.

По решението на учителския съветъ избраната тема щяла да бжде дадена за печатане въ мѣсячното литературно списание „ПОЛЕ“.

По поводъ на горната задидена тема, редакцията на сѣ „Поле“, отпуща 500 лей премия на щастливия конкурентъ.

—Любительската театрална трупя при Балчишното Българско Общество, наскоро възнамявала да дойде въ града ни и даде комедията „Студентска фантазия“ за фондъ на неодавна изгорѣлото училище отъ Балчикъ.

—Илия Гвня и Станъ Дангявъ, първиятъ отъ с. Карасакъ, а втория отъ с. Черкевъ, преди месецъ сж откраднали отъ с. Касъмъ една каруца, която я продагатъ на единъ желѣзаръ отъ града ни.

Днесъ Илия Гвня бива заловенъ и закаранъ въ полицията, стжклето услѣва и да избѣга.

—Въ сжбста въ 1 ч. следъ обѣдъ жителя Донко Стояновъ открадва 4 м. платъ и 1 м. ко-

рина отъ магазина на Ласкаръ Саблазиянъ.

Забелязанъ на време, той бива арестуванъ.

ПРОДАВА СЕ

кжца по случай изселване съ 1000 к. м. дворъ въ ул. „Р. Каролъ“ № 133 bis съ две построи стари, 3 отдѣления нова и други 7 отдѣления. Всички хигиенични годни за живѣне и 12 м. лице за строене на ул. „Р. Каролъ.“
Справка редакцията

ВНИМАНИЕ!

Отъ 4 Февруарий почнахъ **ДА ЕКСПЛОТИРАМЪ** собствената си гора, с. **МЕШЕ-МАХЛЕ**, община Чаврлж-Гьолъ.

ПО ТОЗИ СЛУЧАИ ПРОДАВАМЪ: ДЖБОВИ ДЪРВА, особено за горене първо-качествени—на стънжи.

КУРУТМА и ТРЪНИ въ всѣкакви количества.

Добри Стояновъ
Карапенчевъ

15—1

КАРТОФИ

ЖЕЛТИ И РОЗИ.

Продажба на ЕДРО и ДРЕБНО.

Георги Стойковъ

срещу депозита К. Пачев

ПРОДАВАТЪ се акции

отъ Д-во „Конкордия“
Споразумение
РЕДАКЦИЯТА

Четете и разпространявайте в.

„Буриеръ“

Д-РЪ Д. Г. НОВАЧЕВЪ

Съобщава на почитаемата си клиентела че премести своя медицински кабинетъ отъ Базарджикъ въ сжщата улица Режеле Каролъ съ две кжщи по нагоре а именно въ кжщата на Добри Русковъ съ № 37.

Преглеждане съ Реонтгеновъ апаратъ, левуване съ електричество, диатермия, ултравиолетови и инфрачервени лъчи.

За беднитѣ безплатно преглеждане въ вторникъ следъ обѣдъ.

ИНДУСТРИЯ ТЕКСТИЛА Я. Д-ВО
Базарджикъ

Подписка

Въз основа решението на управителния съветъ отъ 27 Ноември 1928 год. публикуванъ въ „Monitorul Oficial“ № 271 отъ 4 Декември сжщата година, открива се публично подписка за увеличаване на капитала отъ 6 милоне на 10.000.000 лей.

Подписката е открита отъ 4 Мартъ 1929 год.

Занисването на акции отъ новата емисия става въ бюрото на фабриката ул. „Режеле Каролъ“ № 63, мелницата на г-нъ Ради Бешковъ и кантората на братя Кросневи.

Номиналната стойностъ на всѣка акция е отъ 1000 лей платими на три срока както следва:

- 1) 30 % при подписването
- 2) Срокътъ за внасянето на втората вноска отъ 30 %, както и третата отъ 40 %, плюс разноситѣ за тая емисия ще бжде опредѣленъ допълнително отъ управителния съветъ

Върваме, че почитаемата публика, Г. Г. земледѣлци и търговци ще внесатъ свободнитѣ си капиталы въ акции, като с това ще допринесатъ твърде много за засилването на една мѣстна индустрия.

УПРАВИТЕЛНИЯТЪ СЪВЕТЪ

18

Д-РЪ АТЕНАСЪ КАЛЧЕВЪ

се завърна и приема болни по **ВЪТРЕШНИ ДЕТСКИ И ВЕНЕРИЧЕСКИ** болести

str. „Principele Mircea No. 25“
(срещу депозита на Коста Пачевъ)

20

Електрически Материали

и лампи отъ всѣкакъвъ волтажъ
ЕЛЕКТРИЧЕСКИ ИНСТАЛАЦИИ за всѣкакъвъ видъ жилища, магазини, мелници, фабрики, вътрешни и вънкашни, подъ мазилка и надъ мазилка, на динамо-машини, електромотори пр. **СЕ ПРИЕМАТЪ** за извършване и ръководене **ОТЪ СПЕЦИАЛИСТЪ** Електрически
За сведение при

Братя Нв. Стоянови, срещу Пачевъ

ул. „Comerciala“ IV. D. Smocof & Co.—Варна

Люб. Театр. Трупа при Бѣлг. Култ. Обществю на 12 и 13 т. м. въ салона на БНП
„СПЛЕНДИДЪ“ ще представи оперетата
„ТАЙНИТЪ НА ХАРЕМА“

ДИРЕКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ:
 Д-ръ Ст. Ивковъ—адвокатъ
 Д-ръ Д. Новачевъ—медикъ
 Т. А. Момовъ—фихаксистъ

Отговорехъ жирантъ,
 Ю. Бержаровъ—адвокатъ.

КУРИЕРЪ

Независимъ ежедневенъ информационенъ вестникъ — CURIERUL: ziar independent de informatiuni

Redacția și Administrația „Prințesa Elisabeta” № 9 st 11 Bazargic	Цена 3 лей.	Годишенъ абонаментъ 600 лей За чужбина 1000 лей
--	-------------	--

За реда и спокойствието Правителството тръбва да вземе мърки

При една среща съ г-нъ Префакта, на окръга ни, негова милостъ ми помоли да му дадемъ нашето съдействие до колкото ни позволяватъ силитъ за успокояване на духоветъ и поддржане реда и спокойствието въ нашия край.

Единствената и най-важна наша цѣль винаги е била възстановяване на реда и спокойствието, които отдавна сж забравени въ Южна Добруджа.

Като граждани на една и съща страна, жителитъ отъ различна народностъ иматъ предъ законитъ еднакви права. Правата обаче на жителитъ отъ български произходъ не всъкога сж били зачитани. Индивидуалната свобода на румънския гражданинъ отъ български произходъ е на всѣка крачка потъпкана. Безброй сж случантъ на нанесени обиди, ругатни, побоища на даже и покушения на живота, отъ които цѣла редица сж се свършвали съ смъртъ.

Неприкосновеността на собствеността тукъ сжщо е само дума. Тукъ имота най-вече на нашия селянинъ е подложенъ на редица произволия и посегателства. Нѣма нужда да изреждаме случантъ когато наши селянини сж изхвърлени отъ собственитъ си къщи, чийто имотъ и добитъкъ е взетъ за чуждо употребление безъ тѣхво позволение.

Но българското население отъ този край, има споредъ законитъ и права като малцинство, да говори, да се учи и моли на своя роденъ езикъ. Тези права сж абсолютно потъпкани, и даже българина е станалъ предметъ за подигравки

и обиди, като известни хора и вестници сж си задали за цѣль да чернятъ и искатъ неговото отстранение даже отъ свободнитъ професии.

А главната причина за безпокойствията въ Южна Добруджа е поземления въпросъ, който се е загнездилъ като жива рана въ душитъ на доброжанци и не имъ дава спокойствие отъ 16 години.

Това сж въ бегли чърни причинитъ за неспокойствието и безредицитъ които ставатъ тукъ. Но отъ тия безредици единственно българското население страда, да, за това въ неговъ интересъ е да се въведе реда и спокойствието. Първото условие за да съществува обаче редъ и спокойствие е щото всички граждани на страната да иматъ еднакви права, значи да се зачетатъ и повърнатъ правата на румънскитъ граждани отъ български произходъ.

И тъй когато ний се боримъ и ще се боримъ за зачитане на личната свобода, имота и живота на българитъ отъ тукъ, като изнасяме на всезнаеме всички произволия и беззакония, отъ когото и да сж тѣ направени; когато се боримъ за повърщане на правитъ на българитъ като миноритари—отваряне български училища тамъ където мнозинството е българско; когато се боримъ за въвърщането на отнетата една трета земя на нашето население, ние сме въ пълненъ унисонъ съ програмата на правителството, и действуваме за възстановяването на реда и спокойствието въ Кадрилатера.

противъ истинскитъ, доказани и на самото място престѣпление заловенитъ злодеици! Ние бихме престанали да пишеме за това кърваво злодеяние, ако известни морални подстрекатели биха си обуздали езика. Защо сжорили очи предъ страшната действителностъ, предъ още незасъхналата кръвъ, тѣ искатъ отъ правителството... смѣшно!

„Ако сж хора както всички такива, ако не се срамятъ... да се покажатъ кои сж... Познаватъ или не тия агенти, нашитъ власти сж длъжни да зематъ бързи мърки за да не останатъ некажани тѣхнитъ провокаторски дѣла“...

За какво и що да се срамятъ? За това ли, че следъ като срьдъ бѣль денъ прольха невинната кръвъ на единъ миренъ селянинъ, цънесохме имената на убийцитъ? Нима тия убийци тръбваше да останатъ неизвестни? Това ли е цѣльта, това ли е миснитъ политика на тия, които апелирайтъ къмъ властта „за мърки“ и затварятъ очи предъ побоища и убийства?

„Наистина, че подобно злодеяние не могатъ да се извършатъ никъде“ — самитъ го признаватъ, но не виждатъ. И какъ?

Търсятъ провокаторствата, търсятъ Бѣль Миноритарна Партия, — а убийцитъ? Та какво имъ тръбватъ тѣ. Нима единъ убитъ българинъ заслужава да се помене като фактъ, като злодеяние, престѣпаностъ?

Убитъ е отъ колонисти — македонци — чудно ли е?

Тѣ знаятъ, знаятъ го по-добре отъ когото било.

Д-ръ Пискуляковъ

Сифилисътъ

Водимъ отъ желание то да осѣтля гражданството върху единъ отъ най голѣмитъ неприятели на човѣчеството, позволявамъ си да изляза съ настоящия подлистникъ въ в. „Куриеръ“, като ще се старая да бѣда ясенъ, изчерпателенъ и същевременно кратъкъ.

За да бѣда по-точенъ, по-наученъ и полезенъ същевременно ще си позволя да се ползвамъ

Дневни наброски
 Ajunge!

Ajunge. — дѣлекъ — стига. Единъ заблуденъ, т. е. кьоравъ „легионаръ“, следъ като признава злодеянието извършено въ с. Гьоре, вика: — ajunge! Аца да не мислите, че стигатъ побоищата? Тѣхъ той не ги вижда: „Стига — казва — да се дига горюлтня“.....

„Бой е имало. Но кои сж били побойницитъ — не се знаатъ. Предполага да сж „еднокръвни“ съселени на побойника“.

Браво! г-нъ легионаръ! И азъ предполагамъ че сж били напеченъ, но сега разбрахъ, че..... хитъ те нѣма.

„Да не знаете още кои сж побойницитъ — т. е. побойници нѣма, а убийци — и вие да не ги знаете.....“

Тогава, азъ дѣла да си считамъ шруда и ще ви обясня. Макаръ и накрая, но първакъ да ме разберете:

„Блажитъ“ — во оа-ше му побойници отъ с. Гьоре, Цѣвики, Куколи и Николае убиха селянина Георги Ив Бѣчваровъ само защото той ги билъ далъ мѣсалата година и о дъ следъ.

Не се вдиявайте толкова дали съществува Бѣль Мин. Партия и кои го представяватъ. Въ всеки случай не сж нито побойници, нито убийци, нито анонимодраскачи..... като васъ...

Че сж убийци, и че сж колонисти-македонци — заповѣдайте въ наркета — ще ви обяснятъ подробно.

Не се чудете. Убийството е фактъ..... но а-жиде..... защото знаете по-добре отъ когото и било, но така ви изнася.....

Азъ!

Я. Кски

у.н. кожно-венерическа клиника - София и др.

За да мога да изложя всичко, което доаяга тоя отдѣлъ на медицината, ще направа едно разпредѣление на цѣлия материалъ въ следующи подраздѣления:

ОТДѢЛЪ I.

1. Сифилисътъ и неговитъ послѣствия и значение за индивида и обществото. (следва)

2. Проф. Д-ръ Rieseke, поф. по кожни и венерически болести въ Виенския университетъ.

3. Проф. Д-ръ Saffer — кл. за венер. и кожни болести — Breslau.

4. Проф. Д-ръ Б. Бѣронъ — директоръ на

„Опасенъ въпросъ“

Даже много опасенъ — разбира се — само за малоричнигъ глави околото „Лежиснари“ — т. е. Винаги щомъ вѣкой се изразяваше, че „лежиснаригъ“ били „дъртясаши“ хора, менъ ме задушваше смѣхъ. Право да кажа — днесъ буквально — съжелявамъ. Наистина, че сж дъртясаши.

Нѣвото сп. „Добруджански прегледъ“ въ една кратка статистика изчислява българитъ отъ цѣла Ромъния на 650 хиля души.

„Лежиснари“ — т. е. като опарени съ свити опшкни подскочуха и равнаха... че било вѣрно!

Така да бъде. Да речемъ, че нѣма нито единъ българинъ?! А че кой е виноватъ, когато търговията въ Кара-Омеръ е минала въ ръцетъ на българитъ и че тѣ... започнали да колонизиратъ старата Добруджа...

Макаръ, че не е вѣрно, но нѣма за моментъ се съгласимъ съ вашето „преувеличаване“ и кажемъ:

— „Та, къде по дяволитъ (съ извинение) да вдагъ твѣ хора? На небето ли? Нѣматъ земя, нѣматъ миръ, биятъ ги!

Или, яко замиславатъ къмъ старя Добруджа, страхъ ви е, че нѣма когото да изнудватъ и кого да биеатъ ли?

Затова ли, напоследъкъ взехте да... поетизирате? Навѣрно така ще да е. Защото по-добре да пишнатъ поезийки, отколкото да лажитъ...

Бурнитъ разисквания въ Женева

Отъ Женева съобщаватъ, че въ заседание на Съвета на Обществото на Народитъ отъ 6 т. м. сж започнали разискванията по въпроса за малцинствата. Германскитъ министъръ на външнитъ работи г. Сидреманъ е държалъ дълга речъ въ полза на малцинствата, както в поискалъ засилването на тяхното покровителство, опростотворяване и улесняване процедури по оплакванията на малцинствата.

Съобщава се, че отъ страна на Малкошото съгласие ще говори ромънскитъ представителъ г. Титшлеску, който ще се противопостави на германската офанзива въ полза на малцинствата. Малкошото съгласие по никакъв начинъ — даже съ рискъ да напусне О. Н. — нѣмало да допусне промяната на процедурата и засилването на контрола. То щяло да се обяви и противъ конституирането на сегашната комисия отъ 3 членове на О. Н., която е нащоварена да проучва оплакванията на малцинствата. Полша, Ромъния и Югославия щяли да искатъ въпроситъ да се проучва не само отъ шрима членове, а отъ всичкитъ членове на О. Н., чието единодушно съгласие е необходимо, споредъ устава на Обществото на Народитъ.

Въ Женева се върва, че генералнитъ дебати и решения по въпроса за малцинствата ще се отложатъ за есенната сесия на О. Н., когато заседанието ще е пълно — съ представителите на всички държави.

Турско-българскитъ договоръ подписанъ

Ангора. — Договорътъ за неутралитетъ, арбитражъ и помирение съ България билъ подписанъ на 6 т. м. въ министерството на външнитъ работи отъ Тевфикъ Руджи бей, министъръ на външнитъ работи, и отъ г. Павловъ, български пълномощенъ министъръ въ Ангора.

Въ едно интервю г. Павловъ заявилъ че този договоръ представлява подълнение на договора отъ 1925 г. и че е съставенъ по образеца на арбитражния договоръ, изработенъ отъ комитета за сигурността при О. на Н.

Българскитъ пълномощенъ министъръ подчертава духа на умереностъ, примирителностъ и разбирателство на Тевфикъ Руджи бей, който е спомогналъ за успешния край на преговоритъ, и изтъкна, че този договоръ, съ който се закрепватъ приятелскитъ връзки между дветъ, страни, открива нова ера въ отношенията на двата съседни народи и представлява цененъ залогъ за мира на Балканитъ.

АНГЕЛЪ ГОСПОДИНОВЪ

Улица „Марку Аурелиу“ № 4—6
(До пощата)

ЩЕ НАМЪРИТЕ винаги голѣм изборъ ГРУБО и ОБРАБОТЕНО ЖЕЛЪЗО, ЖЕЛЪЗЪ ВА БЕТОНЪ, ГВОЗДЕЙ, на едро и дребно. Дърводѣлски инструменти, ЦИМЕНТЪ „Bohn“ Минерални Масла, Вазелинъ, „Съдолинъ“ кашии, за трансмисии кожени и платени отъ камилска вълна, бон, безири и др.

1 ПРИ НАИ ИЗНОСНИ ЦЕНА
48—35

Голѣмъ келѣпиръ за автомобилитъ

Научукъ за всѣкакви автомобилни трактори, и камиони отъ прочутата италианска фабрика „ПИРЕЛИ“ — ясички разиѣри.

ПРОДАВАТЪ се съ гаранционна бележка отъ фабриката, подписана отъ представителя за опредѣлено време трайностъ.

Главенъ представителъ
Н. Павловъ — Дянво
Магазинъ „АУТО СТОПЪ“
ул. „Режеле Каролъ“ 26 Добруджа
10—4

Излезе отъ печатъ и се пусна въ продажъ №1

ДОБРУДЖАНСКИ ПРЕГЛЕДЪ

списание редактирано отъ

Христо П. Капитановъ

при извънредно разнообразно и интересно съдържание, мѣжду което отбелѣзваме:

- 1) Има ли мирие въ Добруджа — отъ Проф. И. Фаденхейтъ
- 2) Базарджикъ преди 100 години
- 3) Колко училища български е имало и има сега въ Добруджа.
- 4) Секвестра на българскитъ имоти.
- 5) Черковния въпросъ въ Добруджа.
- 6) Защитата на малцинствата въ Женева.

И много други интересни статии. Вѣски добруджанецъ се поканва да се абонира.

2) Произходъ на сифилиса въ свръзка съ разпространението и изследванията споредъ съществуващитъ теории.

3. Виновникътъ за сифилиса неговия Virus.

4. Видъ и свойство на промѣнитъ, които сифилисътъ предизвиква въ тѣлото и психиката на човѣка въ свръзка съ клиническитъ прояви презъ различнитъ негови периоди.

5. Мисли и теории за излечимостта на сифилиса, — за неговата Прогноза.

6. Диагноза на сифилиса.

7. Наследенъ сифилисъ.

ОТДѢЛЪ II

Леченне на сифилиса

1. Какъ можемъ да се предпазимъ отъ сифилиса.

2. Какъ се лекува сифилиса, какви сж лекарствата съ които си служимъ, тѣхнитъ преимущества и неудобства.

3. Abortивно лечение на сифилиса, или прилагане на една бърза и ефикасна терапия при самото откриване още на сифилиса:

ОТДѢЛЪ 3.

1 Сифилисътъ като об-

ществено зло.
2. Мѣрки за неговото ограничение.

Като предговоръ

Не бѣ отдавна времето, когато сифилисътъ бѣ почти непознатъ въ неговата цѣлостъ и ужасъ. Много отъ заболяванията, които той причинява се отдаваха на други странични, невинни фактори, като сътова се пускаше една завеса достатъчно тъмна за да не може да се види той съ всичката си тежестъ и ужасъ.

Благодарение на старателното изучаване на тая болестъ, благодарение на напредналитъ

срѣдства, съ които си служи днешната лаборатория, сифилисътъ се полека-лека разраства въ своята форма и голѣмиятъ му и страшенятъ фантомъ застава съ всичкия си ужасъ предъ насъ. Благодарение на всички мѣрки, колкото и недостатъчни да сж тѣ,

благодарение на мощнитъ срѣдства, които ни даде модерната химия съ своитъ гении, като Ehrlich и други, виждаме, че неговото разпространение се отъ денъ на денъ намалява и може би, нѣма да е далечъ времето, когато страшилището ще бъде

захвърлено, поне за културнитъ страни, да лечъ въ архивата на миналото, както е захвърлена едрата шарка — бичъ на вѣкошното общество и много други още болести. Благодарение на мощността на срѣдствата съ които си служимъ санитарнитъ мѣрки които не преставатъ да се обмислятъ и прилагатъ.

Въ следующата дописка:

Сифилисътъ неговитъ послѣдствия и значенение за индивидна и обществото. Следва

ПОСЛЕДЕНЪ ЧАСТЪ

Басарабци при регентството.

Въ сѣбота следъ обѣдъ, басарабскитѣ парламентарии: г. г. Стере, Кодряну и Скодигоръ, се представили на ауденция при висшайшето Регентство.

Басарабскитѣ парламентарии внесли единъ меморнумъ върху начина какъ трѣбвало да се отпразнуватъ Великденскитѣ празници.

Г-нъ Стере подробно е описалъ положението въ Басарабия, изтъквайки, че подигната аларма отъ страна на либералитѣ, не е нищо друго, освенъ измислица, насочена противъ днешното правителство, съ цѣль да уронятъ авторитета на управляющитѣ.

Новъ заемъ за гладуващитѣ области

Централата на производственитѣ кооперации е контрактирала единъ новъ заемъ за продоволствуване гладуващитѣ области. Заемътъ е отъ 500.000 лири стерлинги, или повече отъ 400 милиона лей и е отпуснатъ отъ Dresdner Bank, чрезъ кѣщата Каумфайеръ.

По протокола, новиятъ заемъ установява, че количествата определени за семе трѣбва да бъдатъ дадени на разположението на централната комисиия за продоволствуване до края на настоящия месецъ, а количествата определени за храна на населението — да се раздаватъ до края на месецъ априлъ 1929 година.

Този заемъ билъ сключенъ съ 11 1/2 % лихва.

Изплащането на вътрешнитѣ задължения

Въ сѣбота сутрунъта, както и следъ обѣдъ, министрът на финанситѣ, г-нъ Михай Поповичъ е работилъ съ г-нъ Иоановичъ, по нормирането изплащанията имъ започватъ отъ внесъ и разпредѣлението на вътрешнитѣ задължения, които следва да се покриватъ.

Югославянската флота въ френски и английски води.

Бѣлградъ 11. В. „Новости Загребъ“ съобщава, че югославянската военна флота тая пролѣтъ щѣла да посети френското и английско крайбрежия. Флотата щѣла да бѣде подъ командата на адмиралъ Станковичъ.

Югославия и Чехословакия искатъ да не се измѣня прецедурата за малцинствата безъ тѣхно съгласие

Парижъ — Съобщаватъ отъ женева: Съветътъ на О. Н. държа две заседания, едното тайно и едното публично и отложи проучването на въпросъ за унгарскитѣ опитанти.

Югославянското и чехословакото правителства отправиха до председателя на Съвета на О. Н. едно писмо, въ което изказватъ надеждата, че Съветътъ иѣва да измѣни процедурата която е прилагалъ досега при оплаквания отъ страна на малцинствата безъ предварително съгласие на дветѣ правителства.

Генералъ Нобиле виновенъ за катастрофата.

Съобщаватъ отъ Римъ: Официалната анкета на италианското правителство по катастрофата съ въздушния корабъ „Италия“ е привършена. Въ доклада генералъ Нобиле се сочи като виновенъ за маневритѣ, които сѣ предизвикали катастрофата. По спасенето на екипажа се казва, че е обяснимо, но не е извинително гдето генералътъ е билъ спасенъ прѣвъ.

Въ Франция се готвятъ за монархия

Брюкселскитѣ кореспондентъ на „Чикаго Трибюнъ“ съобщава, че въ белгийската столица се пусналъ слухъ за някако съзаклятие про-

тивъ френската република, въ която били замѣсени фабрикантътъ на парфюми Коти, белгийската принцеса Климентина и вдовицата на принцъ Викторъ Наполеонъ Бонапартъ. Цѣльта на съзаклятието била да се премахне републиката и да се постави на френския престолъ сина на принцеса Климентина. Последната била на петдесет години. Тя била болна и не е обнародвала никакво опровержение на тази новина.

Вѣстниците белжатъ по тоя случай, че Коти е отъ корсикански произходъ. Възпитателъ на младия принцъ билъ френския генералъ Бойелъ, чийто патриотизъмъ билъ вън отъ всяко съмнение; той билъ на няколко лѣти отличаванъ презъ време на войната.

„Ла Волонте“ съобщава, че и другиятъ претендентъ за френския престолъ, шефътъ на Бурбонско—орлеанската фамилия, херцогътъ де Гизъ, също се намиралъ въ Брюкселъ и съ голъмо внимание следилъ дейността на своя противникъ.

Бюджетъ на английската въздушна флота

Лондонъ 11. Вчера билъ внесенъ въ камарата на общинитѣ бюджетътъ на министерството на въздушната флота, който възлизалъ на 12 мил. и 200 хил. лири стерлинги.

Камарата на общинитѣ отхвърлила решението на лабуристскитѣ депутати, които искали да разформиратъ аеропланитѣ, като бѣзи срѣдства.

Министрът на въздушната флота, г-нъ Хоаре, съобщилъ, че на края на настоящата година, въздушнитѣ английски сили ще достигнатъ 82 ескадрила.

Срещу добъръ наемъ търся помѣщение съ две, или три отдѣления. Предпочита се въ центъра на града споразумение релакцията

Д-ръ ИВАНЪ ЧАМУРЛИЙСКИ

приема болни въ всяко време, но вътрешни, дѣтски и венерически болести.

ул. „Принциселе Фердинандъ“ № 171

Срещу желѣзарския магазинъ на Иванъ Димитровъ

25

30—29

Г-да земледѣлци, притежатели на тракторитѣ

„DEERING“ и „Mc CORMICK“

На сжщото мѣсто въ едно съобщение за тракторни курсове, представителството на „Mc Cormick“ подъ заглавие „Тракторъ Интернационалъ Кормикъ-Деерингъ“ тенденционира да мане като представителъ и на дѣте фабрики „Mc Cormick“ и „Deering“.

Съобщаваме, че представителството на всички „деерингови“ машини мѣтко и на „Дееринговия“ ТРАКТОРЪ за цѣлия Кадрилатеръ е повѣрено само на фирмата ни и никому другиму.

Братя П. С. С. С. С. И

ул. Пр. Фердинандъ 186—Базарджикъ Телефонъ 22 № 24 | 1

ВНИМАНИЕ

Почитаеми клиенти, приятели и познати!

Съобщавамъ, че се раздѣлихъ съ досегашния си съдружникъ г-нъ **БАЛЮ ШИЗИ-ДЕВЪ** и **ОТВОРИХЪ** въ собствения си дюгенъ на **ПАНАИРСКАТА УЛИЦА** (Почевитѣ дюгяни) **ПРИН. ФЕРДИНАНДЪ 143.** магазинъ съ сжзитѣ ариколи.

ВСИЧКИ видове ГОТОВИ ДРЕХИ ПЛАТОВЕ, ШАКИ, МАТЕРИИ.

Всички видове **ШИВАЩИ** фурнитуръ. Галантерия, шапки косметикъ и др. др.

Приематъ се **ПОРЪЧКИ ЗА ВСЕКАКЪВЪ** видъ облекло.

За това, първомъ, посетете:

ВЛАСКО (Василъ) П. ЗАРЪВСКИ

„Тритѣ фигури“
цѣни овишо достижими

ВЕСТИ

— Следъ като триумфираше въ физически гера, коварниятъ убийца, отвъха живота на Георги Ив. Бъчваровъ, днесъ сжщитъ тѣ, чрезъ свои агенти подканятъ единствения свидетел по това злодеяние—кафеджията Контровъ, да избѣга нейде неизветно къде, да изчезне за винаги отъ лицето на трибунала, ако желае да не го сполѣти злата участъ на Бъчваровъ.... фактъ!

Обръщаме вниманието на респективнитъ власти,

— Съобщава се за общо знание, че на 8 май в. г. въ 10 ч. сутринята въ помещението на мѣстното общинско управление ще се произведе търга за давне подъ насмъ на общинската баня.

Срокътъ на наема е 3 години, наченая отъ 22 Юний 1929 г.

— Мѣстното общинско управление съобщава, че ония които желаятъ да обработватъ и засѣятъ общински пелазъ, трѣбва да се адресиратъ до общината, съ искане за арендиране опредѣленото мѣсто.

Безъ позволение, никой нѣма право да работи общ. излази.

— Въ единъ отъ иднитъ бройве ще помѣстимъ статията на г-нъ Тошевъ— „Краятъ увѣнчанъ дѣлото“— съ която беззабавно пронадатъ всички съмнения на всички автори по въпроса за „прословутото“ мирие въ Н. Добруджа.

Цѣлата статия е извѣстна съ потресающи истини и факти, които днесъ самитъ автори отричатъ.

— Въ кедѣля, на 10 г. м. Бълг. Културно Общество, прие салона кино „Брагадиру“, собственостъ на г-нъ Юрданъ Стоевъ, въ който, покрай другото, ще се основе и една библиотека. Ето защо, дългъ е излага на всѣки съзателенъ гражданинъ да даде по мѣколко тома каквито има, които ще послужатъ за основа на тая библиотека—толкова

много желана въ града ни.

— Тази вечеръ Люб. Театр. труппа при Бълг. Култ. Общество ще представи веселата оперета „Тайнитъ на харема“ отъ Валентиновъ.

— Библиотека „Новъ Животъ“ № 3— „СМЪ ХЪТЪ на ДОБРУДЖА“— се намира за проданъ въ всички будки отъ града и провинцията.

БЛАГОДАРНОСТ

Долуподписаниятъ Атанасъ Макаровъ отъ гр. Добричъ, ул. С. С. Врансовеани, изказвамъ своите публична благодарностъ къмъ Д-ръ Георги Ст. Костовъ акушаръ, за сполучливата операция извършена на жена ѝ ми—младоженка, ошастливявайки по такъв начинъ нашия бждащъ браченъ животъ.

Като му благодаря още веднажъ, смятамъ за приятенъ дългъ да го препоръчамъ на всички нуждающи се!

Атанасъ Макаровъ
26 1—1

ВНИМАНИЕ!

Отъ 4 Февруарий почнахъ ДА ЕКСПЛОТИРАМЪ собствената си гора, с. МЕШЕ-МАХЛЕ, община Чаирлъ-Гьолъ.

ПО ТОЗИ СЛУЧАИ ПРОДАВАМЪ: ДЖ-БОВИ ДЪРВА, особено за горене първо-качествени—на стънжи.

КУРУТМА и ТРЪНИ въ всѣкакви количества.

Добри Стояновъ
Карепенчевъ

ПРОДАВАТЪ се акции отъ Д-во „Конкордия“
Споразумение РЕДАКИЦИЯТА

ПРОДАВАМЪ

къща съ три стаи, дворъ 500 кв. м, отдѣлно единъ дворъ 1000 кв. м. и едно лозе отъ 10 дек. за сѣто съ зайберъ,

Споразумение
ЯНКО КОЛЕВЪ
с Хардалией

20

ПРОДАВА СЕ

дворъ отъ 800 кв. м. съ кладенецъ (сладка вода) на улица „Граничери“ споразумение при Тодоръ Николовъ ул. „Прин. Фердинандъ“ 174 Базарджикъ

КАРТОФИ

ЖЕЛТИ И РОЗИ.
Продажба на ЕДРО И ДРЕБНО.

Георги Стойковъ
срещу депозита К. Пачев

ПРОДАВА СЕ

къща по случай изселва не съ 1000 кв. м. дворъ въ ул. „Р. Каролъ“ № 133 bis съ две постройки стари, 3 отдѣления нова и други 7 отдѣления. Всички хигиенични годни за живѣне и 12 м. лице за строене на ул. „Р. Каролъ.“
Справка редакцията

ПРОДАВАТЪ

се две МЕСТА въ мѣстността КАДЖИ-ЗАНАРЪ (близо до чешмата).

Споразумение РЕДАКИЦИЯТА
11

Рекламирайте
чрезъ в-къ
„Куриеръ“

Д-РЪ Д. Г. НОВАЧЕВЪ

Съобщава на почитаемата си клиентела че премести своя медицински кабинетъ отъ Базарджикъ въ сжщата улица Режеле Каролъ съ две къщи по нагоре а именно въ къщата на Добри Русковъ съ № 37.

Преглеждане съ Реонтгеновъ апаратъ, левуване съ електричество, диатермия, ултравиолетови и инфрачервени лъчи.
За беднитъ безплатно преглеждане въ вторникъ следъ обѣдъ.

ИНДУСТРИЯ ТЕКСТИЛА А. Д-ВО БАЗАРДЖИКЪ

Подписка

Въз основа решението на управителния съветъ отъ 27 Ноември 1928 год. публикувана въ „Monitorul Oficial“ № 271 отъ 4 Декемврий сжщата година, открива се публично подписка за увеличаване на капитала отъ 6 милиона на 10.000.000 лей.

Подписката е открита отъ 4 Мартъ 1929 год.

Заясването на акции отъ новата емисия става въ бюрото на фабриката ул. „Режеле Каролъ“ № 63, мелницата на г-нъ Ради Бешковъ и кантората на братя Кросневи.

Номиналната стойностъ на всѣка акция е отъ 1000 лей платими на три срока както следва:

- 1) 30 %, при подписването
- 2) Срокътъ за внасянето на ворта вноска отъ 30 %, както и третата отъ 40 %, плюсъ разноснитъ за тая емисия ще бжде опредѣленъ допълнително отъ управителния съветъ

Вѣрваме, че почитаемата публика, Г. Г. земледѣлци и търговци ще внесатъ свободнитъ си капитали въ акции, като с това ще допринесатъ твърде много за засилването на една мѣстна индустрия.

УПРАВИТЕЛНИЯТЪ СЪВЕТЪ
5—1

Д-РЪ АТАНАСЪ КАЛЧЕВЪ

се завърна и приема болни по **ВЪТРЕШНИ ДЕУСКИ И ВЕНЕРИЧЕСКИ** болести
str. „Principele Mircea No. 25“
(срещу депозита на Коста Пачевъ)

20

30—29

Електрически Материяли

и лампи отъ всѣкаквъ волтажъ
ЕЛЕКТРИЧЕСКИ ИНСТАЛАЦИИ за всѣкаквъ видъ жилища, магазини, мелници, фабрики, вътрешни и вънкашни, подъ мазилка и надъ мазилка, на динамо-машини, електро-мотори пр. СЕ ПРИЕМАТЪ за извършване и ржководене ОТЪ СПЕЦИАЛИСТЪ Електро-техникъ
За сведение при

Братя Нв. Стоянови, срещу Пачевъ 50—24

„Comerciala“ Iv. D. Smocof & Co.—Bazardjicko

Люб. Театр. Труппа при Бълг. Култ. Общество днесъ и утре въ салона на кино „СИЛЕНДИДЪ“ ще представи оперетата „ТАЙНИТЪ НА ХАРЕМА“

J. G. Beloff

ДИРЕКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ:
 Д-ръ Ст. Мваковъ—адвокатъ
 Д-ръ Д. Новачевъ—медикъ
 J. A. Момовъ—финансистъ

Отговорекъ жирантъ,
 Д. Бержаровъ—адвокатъ.

КУРИЕРЪ

Независимъ ежедневенъ информационенъ вестник. — СЪВЕЩАНИЕ: (The Independent of Information)

Redacția și Administrația "Principala" Ploiești № 4 et 11 Bazaraj	Цена 3 лей	Годишенъ вѣдомостъ 600 лей За чужбина 1000 лей
--	------------	---

ТВОДОУЪ ТОШЕВЪ
 адвокатъ — Базарджикъ

Последенъ приносъ за едно истинско поставяне на ЗАСЛУЖЕНОТО МЪСТО.

„Краятъ увѣнчавъ дѣлото“

Избранъ за депутатъ съ манифеста отъ м. февруарий 1922, г-нъ Ахиле Пинета, адвокатъ в-гр. Базарджикъ, въ мощното заседание на Народното Събрание отъ 8 Априль, 1922 г. между 10 и половина и 11 и половина е държалъ блестяща речъ, казвайки между друго:

„Е, добре г-да, ние казахме още нѣщо на тая тая (избирателитъ отъ калтакренски окръгъ — (бълезка на подписания), ние нма казахме, че ще се боримъ за да се премане съвзешенно провѣрката на документитъ за съб-ственностъ и всѣкаква друга отъ изключител-на режими“ (дебатитъ на учредителното Народно Събрание и а депутатитъ, които сж публикувани въ държав-ния вѣстникъ, брой отъ 30 Априль 1922 стр. 344, първа колона, редо-ве 16—24.) (тия думи бѣха казани отъ г-на Пинета, на 8—4 месецъ 1922 година, въ изпѣлне-ние на редовитъ отъ манифеста отъ месецъ февруарий т. г., къмъ избирателитъ отъ калтакренски окръгъ). Спе-циално обещаваме, че ние се боримъ за всецѣ-лото премахване на за-кона за Нова Добруджа. Не трѣбва да оста-ване нищо спнка даже отъ тая изключителенъ режимъ за тая окръгъ и тая въ всѣко от-ношение. Недвижимитъ селски имоти сж нашия,

който ги владѣятъ за-конно още отъ преди 1913 г. Унищожението на сегашнитъ формал-ности по провѣрката на документитъ се на-лага кайто една нало-жителна необходимостъ. Тая всѣжнийелна частъ отъ речта, сигур-но е била забравена отъ г-на Пинета, защото друго нче не бѣха мо-гли да бждатъ обесня-ли неговитъ думи, кои-то камираме въ ста-тията му:

„Поставяне на заслуженото мѣсто“: „Моятъ колега г-нъ адвокатъ Т. Тошевъ по съображе-ния, които остава да бждатъ опредѣлени, е намерилъ ба необходи-мо нужно зд донесе на г-на министра И Михалаке, чрезъ нечита-мнението, което ужъ азъ сжмъ билъ ималъ, какъто и нашия колега, В. Ковата презъ 1922 год. върлу закона за Нова Добруджа отъ 1921 г. „Понеже мани-феститъ въ случай не е подписанъ отъ мене, обаче, подавамъ сега тая, което се публи-кува тогава... Защото не искамъ да оставамъ да ми се припише друга-„мисль“, освенъ тая която имахъ тогава, ко-ято имахъ и сега“.)

Очевидно е доказана грѣшката, която е с-прави съ възстановява-нието правното поло-жение на недвижимата собственостъ, устано-вена презъ 1914 г. До-казохъ, че мирийско вла-дение, нито фактически, нито правко въ Кадри-латера до дашата 28 юний 1913 год. не е сж-

ществувало. Закона отъ 1921 година възстанови поизпканата правда и освети принципитъ отъ международното право за „прдобититъ арва“ (стѣр. 348 I и 2, кола-ридове 65—68 1—6). И тѣзи думи с забравилъ г. Пинета, защото и-наче, не би казалъ въ статията посочена по-горе: „Налага се пре-маханетѣ на главитъ 1-5 отъ зак. 1921 год. а колкото се отнася до глава 6 направилъ се из-ричната забележка въ манифеста, че трѣбва да бждатъ зачешени „прдобититъ права“ до 1913 г. и че према-ханетѣ формалности-тъ предвидени въ зако-на отъ 1921 г. се нала-га кайто необходимостъ-се отнася до членъ 92 и 93 отъ закона който засягаще издванието на временни актове на тия, които нмаха до-кументи.“ Това се на-прави и съ закона отъ 1924 година“. Проче не би се казало, че ми-сълитъ отъ 6 февру-арий 1922 г. е и тая отъ 1924 г., защото по-средата съществува и мисълитъ отъ 8 фев-руарий 1922 г. свърше-но доизвоположена и която отрицоваше съ-ществуването на мирий-ски владения. Едва на 2 мартъ 1929 година г. Пинета дойде и при-зна въ брой 7 на вѣст-ника „Легионари“ ма-рть 1929 год., притис-натъ отъ собствената си речъ държана въ Пар-ламентта на 8 априль 1922 г. кайто речъ ние изнесохме въ брой 496 отъ 2 мартъ 1929 год.

на в-къ Курьеръ, въ кой-то брой на „Легиона-ри“ той каза: „Горещо поддръжамъ презъ априль 1922 г., че споредъ пра-вния материалъ, който имамъ тогава на раз-положение не същест-ваше мирие и, че не трѣбва да бжде възста-новенъ закона отъ 1914 г., Изобличенъ по тая начинъ г-нъ Пинета въ-сжцата сѣдѣния въ „Ле-гионари“ мисляйки, че може да възстанови своето име, като ученъ човѣкъ и общественъ дѣецъ самоначиенъ се провиква въ вѣстника съ думитъ: „Азъ имахъ тогава тия обездения, които имамъ и сега. Не подписахъ тогава мани-феститъ, подписанъ го-сега. Въ случая, важно-то бѣше дали това ко-ето се възпроизвежда отъ г-нъ Тошева съста-вява или не мойтъ възгледъ отъ тогава — казва по нѣтатъкъ Пи-нета. „Да“.

А ние казваме: „Че възгледитъ на г-нъ Пи-нета отъ фев. 1921 г. сж същитъ тия отъ 1924 г., сж и възгледитъ му му отъ днешна да-та. Признава, че мис-литъ му сж биле други на 8 Априль 1922 г. кайто е говорилъ въ камарата, че тия негови мисли ги обявилъ на своитъ избиратели чрезъ манифестъ, а при в се-тава, г-нъ Пинета под-държа днесъ, че въ ма-нифеста не е обявилъ тая за което се е бо-рилъ горещо въ Камара-та на 8 априль 1922 г.

Цѣлъ хаосъ отъ въз-гледъ и мисли, единъ лабиринтъ, кждето има

бичаятъ да вмѣква г. Пинета всѣкитъ, който би калъ и най-малкото внимание на неговата мисль.

Следъ речта на г-нъ Пинета, следва тая на г-на тогавашния депу-татъ „Василе Ковата“:

„Въ България същест-вува само абсолютната собственостъ върху в лич-нитъ земи. Колкото се отнася обаче до владе-нието мирие—такова ле съществува. Прави се грѣшка: вмѣсто да доб-демъ съ демократични разпорѣждания не пра-вимъ нищо друго, освенъ да душамъ мирното на-селение отъ тамъ“ (стр. 349 колона 2 ред. 63 68)

И двамата парламен-тари се бѣха въ гър-дитъ предъ цѣлия Пар-ламентъ и казаха: „Нѣ-ма мирие въ Кадрилате-ра!“ Единия отъ тѣхъ г-нъ Ковата свърши реч-та си като каза: „Гово-рятъ ви искрени хора установени окончателно въ Добруджа още отъ 1913 година, като ви казватъ, че това което се твърди тукъ е самата чиста истина и че това което правите е една го-лъма политическа грѣш-ка. По тия съображения ви молимъ да гласувате противъ представения законопроектъ. (стр. 349 колона 3 р. 29—36.

А другия отъ тѣхъ г. Пинета завърши така: „Не, г-да, земята бѣше на селенина отъ преди, защото отъ баша и а сийъ е работеше той и стана негова. Така че ни-то турското правителст-во новче прѣз 100 години не дръзна да се докос-не до тая земя. Сега, съ

изнесените войни и пролетитъ кърви селянина откупи съ спечелената победа „Голата собственост“. Бидейки така, ако дойдемъ съ единъ законъ отъ такова естество и за Васъ отъ Старото Кралство, щѣши ли да ви бжде приятно това? Ние, ръководени отъ бюрократи, каквито сме, съ това касогледство въ своите възгледи, неподвижностъ и простотия, — на нашия бюрократизмъ казаха си: „има нужда да купуваме, ще вземемъ земя безъ пари.“

Моля, г-да, да дадете гласъ, който да бжде въ интереса на държавата и на гражданитъ, а това ще стане, когато гласузата противъ този законъ“ (стр. 345 колона 1. 2. 3. редъ 1—20. 46 до 58, и 37 до 60).

Следъ тия горещи филипки противъ закона г-нъ Пинета днесъ се провиква и се извиная: „Да се заблудишъ е нѣщо човѣшко“ като правя: и да не вѣрвате, че не мисе иска невъзможното — противъ съвестта си да по държамъ нѣщо, което не вѣрвамъ? Достатъчно е че това го иска така Тошевъ?“ Понеже ме интересува този въпросъ отъ чисто юридична гледна точка, принуденъ съмъ да напиша ново съчинение по въпроса“ Така звършва г-нъ Пинета въ поменатата статия.

Да, г-нъ Пинета: да се заблудишъ е човѣщина, да постоянствувашъ въ това заблуждение, значи да дяволуваш, а да дяволувашъ постоянно по всички въпроси отъ частенъ и общественъ характеръ, не е човѣшко.

Виждате сами, г-нъ Пинета, че всѣки има основание да се съмнява въ твърденията Ви, които сте правила, когато и да било, защото иначе не бихте поддържали, че се налага да напишете ново съчинение за най-новитѣ ви „твърдения“. Тогавашмѣлостта Ви да давате съвети на министра Михалаки „какво да прави съ закона по проверката на документитъ“?! — Тая смѣлостъ има право всѣки да я сравнява съ смѣлостта на Катилина.

Да видимъ сега, дали убежденията на г. Пинета отъ 1922 год. по въ-

проса за земитѣ въ този край, отъ който: първото презъ м. февруарий изказано въ манифеста, и второто изказано въ Камарата — дали тия убеждения били основани само на голата вѣра, на едно „така ми се каза“, или бѣха следствие на едно дълбоко проучване на въпроса?

„Господа, закона отъ 1921 год. не само признава права на стопанитѣ на земитѣ, но и създава права: тия спечелени права се отнематъ съ отмената на закона. Това не е справедливо [стр. 348 колона 1, редъ 44—49, Закона отъ 1921 год. не е тъй лошъ, както закона отъ 1914 година. Грѣшките, неправдитѣ, неудобствата на закона отъ 1914 год. Вие сами ще дойдете да признаете презъ Ноемврий. И въ закона отъ 1921 година има много вредни празноти, но тѣ не сж непоправими (стр. 38 кол. 1, редове 10 до 17, Закона отъ 1914 противенъ на пазпореджанието на закона отъ 1921 год. предвижда, че всички тия имоти сж мирие, значи закона отъ 1914 година се основава на съществуването на мирие, когато той отъ 1921 година мисго справедливо не приема това положение. Отменяваме единъ съществуващъ законъ и възстановяваме единъ другъ несъществуващъ съ други правни принципи лоши и несправедливи.

Търси се да се прокара единъ законъ, който не съществува, — нѣщо което конституцията не позволява. Въ този законъ, поземления режимъ е съвършено особенъ отъ този който бѣ презъ 1913 година при анексирането на Кадилатера и който е отъ 1921 год. Искамъ да покажа какъвъ трѣбва да бжде закона съгласно справедливостта. (стр. 346. 348 колона 2 ред. 10—17, 10—15, 27—54). Българитѣ сж търсили да взематъ отъ чуждитѣ закони всичко, което имъ се струвало най-напредничаво и не трѣбва да се свенимъ, да признаемъ, че тия въпроси сж подобре разрешени отъ тѣхъ отъ гледна точка на правото“.

„Ето какъ, законно се е осветила тази промѣна отъ собственостъ мирие — въ собственостъ на мюлкъ, когато се е създалъ закона за замѣняването на турскитѣ документи съ крепостни актове 1892 год. казва се: Че който има турска татия да дойде и да му се даде крепостенъ актъ, а не се каза, че ще му се даде документъ за мирие. Е добре, закона отъ 1914 година не държи смѣтка за това както и не държи смѣтка за преобръщане на недвижимата селска собственостъ презъ българско време, нито пъкъ за законнитѣ начини за доказването на вещнитѣ права. Закона на нотариуситѣ отъ 1885 г. чл. 31, 34, и 35 предвиждайки едни и сжщи формалности по продажби на градскитѣ и селскитѣ имоти не изисква повече такси, мита, за единитѣ отъ колкото за другитѣ. Угъ тѣхъ (българитѣ) продажбата и а недвижимы имоти не ставаше както въ насъ. Въ България не ставаше продажбата, ако продавача не докаже предъ нотариуса правото си на собственостъ. Членъ 34 предвижда какъ се доказва това: било съ докоменти, било съ три свидетели разпитани под клетва. Това се отнася както за собствеността така и за ползването. Правото доказано така се закрепява съ акта нареченъ „крепостенъ“ даденъ отъ нотариуса безъ да се прави разлика между покритите имоти, респективно мюлкъ въ турското право и тия — непокрити, респективно мирие (стр. 346 къла | редъ 15 — 21) „Въ нашето право както и въ другитѣ принципа „tempus registactum“, не е зачетенъ принципъ отъ закона отъ 1914 г. както и не се зачита и отъ некой отъ Васъ, които обвинявате законодателя отъ 1921 г., понеже приелъ доказването на собствеността съ двама свидетели — доказателства приети отъ българския законодатель до 1913 г. Може ли, ние сега да гисчитаме нули? Не, г-а, така повѣляваше закона и ние трѣбва да се подчинимъ (стр,

346 кол. | редъ 22—23). Правото на собственостъ се доказва и съ давностно владение. И понеже иде думата за давностно владение трѣбва да ви посоча, че закона да давността българския отъ 1897 г. представлява особена важностъ въ свръзка съ въпроса, който ни занимава. Давностното владение у турцитѣ бѣше подъ една форма, у насъ то е подъ друга форма. Ние имаме придобивна давностъ у тѣхъ давността е само срѣдство за погасяване на исковете, но не и за придобиване на правата. У българитѣ чл. 1 отъ закона се предвижда „Придобивната давностъ“ гдето се казва, че давността е средство за добиването и а едно право, или за освобождението на едно задължение съ изтичането на едно опредѣлено време и подъ усилия предвидени отъ закона“. Закона въ това отношение не прави разлика между градски и селски имоти: покрити или непокрити. Въ турския законъ се предвижда и различни давностни срокове: 15 години за покрити имоти мюлкъ и 10 години за непокрити — мирие, до когато въ българския законъ се предвижда само една единствена давностъ за всички родове недвижимы имоти. Закона отъ 1914 г. не държи твърде много на тая материя. Е, г-да; кажете ми, споредъ нашия законъ и тия на цѣлия свѣтъ, нима давността трѣбва да се доказва само съ документи? доказа се и съ свидетели — било съ 10 години владение и юридическо основание или 20 години владение бѣзъ нужда отъ юридическо основание и добросъвестност. Но това некой възрази, че всѣкога биха могли да се намерятъ двама трима (поржчени свидетели) по тия мѣста. Така че, държавата ще бжде всѣкога въ загуба. Нека и държавата направи сжщото и да не мислите, че ще и бжде мъчно да направи това. Защо се чуди г-нъ Testius unus testius nullis, това правело нема приложение днесъ. Но да дойдемъ на закона отъ 1904 г.

„българския законъ за собствеността“, който законъ разрешава окончателно нашия въпросъ. Последния законъ е взетъ въ съответнитѣ си части, който кореспондиратъ на нашия гражданския законъ, отъ Италианския и Французкия, най-вече отъ последния. Въ чл. 22 и 23 се говори: кои сж имотитѣ, които пренадлежатъ на държавата и кои сж тия, които принадлежатъ на частнитѣ лица, като се прави различие между публичнитѣ имоти и а държавата и тия частна сжщата, обаче никъде не се говори за имотитѣ „мирие“, нито пъкъ се говори за сжщото мирие въ членовѣтѣ, отъносно за правото на собственостъ, владение, сервитутъ, ползвания, абстация, подползване и пр. Нито една дума за сжществуването на реалното право „Мирие“. А членъ 326 отъ сжщия законъ отменява всичкитѣ сжществуващи разпореджания върху предметитѣ предвидени въ този законъ до 1904 г. Вѣрно е, че не се споменува въ тѣхъ за сжществуването на владението „Мирие“ и не се предвижда изрично отменение. Нищо не се говори за това. Обиче отъ това не може да заключи, че правото мирие остава да съществува. Този законъ не поменва за нѣкакъв видъ емблтично владение, както е въ насъ членъ 1415 отъ гражданския законъ. Тукъ автора питира членъ. Защо това? Защото отмени всички други закони и не се признава върху земята други вещни права, освенъ тия предвидени въ този законъ. А отъ гдѣ знаеи това? И тукъ моля, да се отдаде всичкото заслужено внимание, защото се поддържа често, какво че не съществува законъ, който да е отменилъ турското законодателство. Ето, г-а, какъ се изразилъ министръ Генедевъ, който е внесълъ проекта за закона за собствеността и който законъ е билъ приетъ на 18 Декемврий 1903 г. като казалъ: „материята върху която третира този законопроектъ стая въкоето

властествува пълна анархия, защото въ България не знае всъщност, дали има или няма собственост. Има турски закон за собственост въ пълната смисъл на думата. Въ теорията съществува въ това отношение абсолютна анархия. Фактически е прието римското вещно право и е време да се тури край на това лошо състояние на нѣщата.

По тия съображения министъръ Гензиевъ е внесълъ тоя законопроектъ за да тури край на несигорностъ, анархията като премахне непълната турска собственост, значи мирското владение. Така щото, законъ отъ 1904 г. прие римското право и отмени категорично и окончателно турските закони за земи, следователно и многоспорното „мерско владение“. Но имаме господъ, единъ другъ вкѣтъ така сжш. важенъ отъ който се внижда, че законъ отъ 1904 г. установи пълното правно състояние на имуществата именно: Рапорта на Министерския съветъ къмъ Българския Царь Фердинандъ по случай юбилея на 20 годишното му царуване въ който се излага положението на царството въ всѣко отношение между годинитъ 1888 до 1907. Въ този рапортъ отъ 1907 г. на стр. 336 отъ тая проектъ се казва че прѣвъ изтеклитъ 12 години сж били депозирана четири законопроекта за уреждане въпроса за умоществата. Законъ за имуществата и собствеността отъ 1904 год. е призналъ пълната собственост на „земи и мирие“.

(стр. 345 346 кола I. 1, 2, 3 и 4 редове 10—25 30—50, 45—60, 1—15).
Г-да, който отъ васъ е чель турския законъ за земи и земи (правя пакъ една бележка; г-нъ Замфиреолу мисли, че българитъ не познаваха турските закони) г-ла, азъ съмъ по произхождение ромънецъ — македонецъ. Бѣхъ съвършено малко момче и знаяхъ много добре, какво значи „мирокъ“ и какво „мирие“, защото друго яче не се казваше на абсолютната собственост, освенъ

мирокъ, обаче за недвижимитъ имоти наречени „мирие“, знаехъ и знаяха всички който живѣха въ Турция, че тѣ бѣха собственост на държавата — на съкровището и че само ползуването имаше частното лице чрезъ тапия. Мирокъ мирие — бѣха юридически панятия употребявани така отъ всѣка народностъ въ Турция. Какъ мислитъ г-да? Българитъ, които имаха сѣдии, адвокати, интелегенция, които бѣха свършили правнитъ науки въ Цариградъ и почти цѣлата генерация отъ миналото бѣше минала презъ Галата Сарай и други висти училища отъ Цариградъ, — какъ мислитъ вие?! Не бѣха ли тѣ въ положение да правятъ разлика между мирокъ и мирие?! Тѣ знаяха много добре какво значи едното и какво другото. Но ето, че българитъ, гърцитъ и сѣрбистанаха самостоятелни народи, благодарение на борбата, която водеше цѣлукупния народъ, а най-вече народа отъ югъ противъ турцитъ. Въ бойитъ противъ турцитъ на тѣзи народи имъ се казваше: „Мошиитъ сж на турския бей на единъ паша, който стои въ Цариградъ, а вашитъ деца мрътъ отъ гладъ и вие работитъ за други като истински роби“. Повече отъ името на народната идея се води борбата съ икономическа гледна точка — общественния въпросъ. Какъ си въобразявате, г-да? Че България, че българитъ ржко водители ставали стопани на държавата си да могатъ да кажатъ на своя народъ:

„Вие млади българитъ, които се борехте за да бжде тая бържава независима, трѣбва да знаете, че освободената отъ Васъ земя остава на държавата, а вие ще останете както бѣхте и подъ турцитъ — прости плодоупотребители!“

Не, г-да! Земята бѣше на селянина отъ напредъ — понеже отъ баща на синъ я работеше и я бѣше придобилъ...“ (стр. 345 кол. 2 3 редъ 40-60 1—34) Клавия се предъ познацията на г-на Магура (депутатъ отъ болшинството, който е го-

ворилъ преди Пинета, че въ Добруджа съществува мирие) и предъ всички негови въображаеми или действителни негови качества, който можемъ да му припишемъ, но дайте ми правото, г-да, да кажа, че ако г-нъ Магура твърди, че понятието мирие не е още достатъчно определено, тогава позволете ми да кажа, че г-нъ Магура позвава въпроса за собствеността отъ Тулча и отъ стара Добруджа само отъ това, което е чулъ отъ колкото отъ едно приучване. Може би, је педиралъ добруджанскитъ въпроси въ добруджа взета отъ турцитъ, обаче той е чуждъ на всичко онова, което ние намерихме въ Добруджа да взета отъ българитъ. Въ 1913 год. заедно съ анексирането на Добруджа вашата държава трѣбваше да установи, кой бѣше правния режимъ на недвижимата собственостъ въ тоя край и въ случай, че тамъ съществуваше единъ особенъ режимъ отъ тоя който съществуваше въ старото кралство, да гледа да го приравни съ тоя отъ кралството.

И тогава по асоциация на идеитъ се казва: имаме нѣкога стара Добруджа, сега имаме една ноза. И двете нѣкога бѣха частъ отъ турската Империя и следователно, недвижимата собственостъ бѣше еднаква въ двете.

Възможно да е така. Така се мислеше погрѣшно за 1914 год. Бѣше следователно третирано еднакво юридическото положение на земята по съображения посочени по-горе и известни лични интереси. Погрѣшно се тълкуватъ нашитъ послѣпки, като се твърди, че се боримъ противъ закона по лични наши съображения. Не може едно румънско сърце единъ румънски разумъ като нашитъ да порѣржатъ претенции незаконни и безсмисленни. Ние поддържаме всичко което Либералната партия предвижда въ програмата си. Тъкмо за това, вие ни вземахте лично и на бързо съ тоя зако-

нопроектъ, вреденъ въ всѣко отношение. Има повече отъ 80000 хектара държавна работна земя, която се дава подъ наемъ (стр. 340, 344).

Следъ 1913 год. Ромъния следъ като присъедини тѣзи два окръга отъ Добруджа: Дуросторъ и Калиакра, намери че положението на имотитъ отъ Новата Добруджа е сжщо тѣко ва каквото е въ стара Добруджа на 1878. Отъ тамъ, г-де, цѣлото заблудение и мъчнотията на проблемата. Въ 1914 година когато се гласува закона, въпроса се е поставилъ тѣй както е билъ поставенъ въ 1878 год. не държайки се сметка за българското право. За правнитъ институции въведени въ България въ промеждутъка време безъ да се държи сметка за положителнитъ права. Вървамъ, правителството да е имало най-добритъ намѣрения, но обаче то изхожда отъ погрѣшно правно положение. Тукъ ще бждатъ представени документи отъ най голѣмъ интересъ, съчснения на университетски професори отъ България и Германия преди 1913 година, въ които се поддържа съ едно много сериозно аргументиране, че правото мирие не съществува въ България. При все това азъ признавамъ, че съществува една контраверса и тогава ви питамъ: може ли да съграждаме цѣла правна система върху една контраверса? Когато началото отъ което изхождаме е погрѣшно, Рисуваме, г-да да достигнемъ на опасни послѣствия и решението толкова повече, че знаемъ какво е душевното състояние въ Кадрилатера, което би опредѣлило всѣки единъ пребръзалъ отъ наша страна актъ, като актъ, „Враждебенъ“, който би ималъ твърде печални послѣствия. Позволявамъ си да напомня на правителството, че държавата има още въ собственостъ и други 97 хил. хект. гори, отъ които всѣка година се корени по 100 хект.

Какво прави държавата съ тѣхъ? И тѣхъ

арендира, Когато имаме толкова земя, която може да ни послужи за колонизация, край нея и тая, която бихме могли да купимъ — неслъходимо ли е това противоречие?

Внимателно трѣбва да се занимаваме съ тоя въпросъ — и то така, щото правата на никого да не бждатъ засегнати. Да не се мисли нито единъ моментъ, че правата на нѣкого могатъ да бждатъ незащитени въ Ромъния. Законопроектътъ одобренъ отъ Сената произведе голѣма загриженостъ въ Кадрилатера, Оправдадена ли е тая загриженостъ? Да, и ще докажа: Защо така, както се прие законопроектъ на Г-на министера на Доменитъ, се заличва съ единъ членъ, което се направя въ 1921 г. и се възстановява всецѣло закона отъ 1914 г. (стр. 340, 341. редове 1, 2 1—10, 25—40, 15—24). Сега да ви отговоря Г-нъ Пинета и на пасажитъ отъ статията ви „Една реплика“ които иматъ силенъ характеръ.

Първо. Напрѣзно казва Г-нъ Пинета — не намѣриха мойитъ доказателства никакъвъ отзвукъ въ голата негова съвестъ (на Тошева). Да се постои е дяволията на Г-нъ Тошевъ. Позвовете и азъ да ви кажа: „Вашата съвестъ е претрупана Г-нъ Пинета и даже извъредно претрупана. Защото тамъ само по въпроса за собствеността въ Нова-Добруджа и закона върху тая провинция камираме: стр. отъ месецъ Февруари 1922 г. месецъ Априлъ 1922 и отъ 1924 г. Даже и отъ тая година имама две страници: една отъ 26 Февруари 1929, когато пишяхте въ „Легионари“ „O ripete la punct“ и друга отъ 2 Мартъ т. г. когато имахте „O replica“. И тогава позволете на всѣкиго да не се съмнява въ възможността на една такава съвестъ да прецѣнява тая на другито.

Ако не се намираше въ такъвъ халъ вашата съвестъ бихъ казалъ на вашитъ думи: „Не на тоя който внимава на всѣки човѣкъ независимо отъ езика и вѣрата

може да се обърне единъ Тошевъ съ „Докога, о, Кагелина“.... Да ви припомня следния факт: Пролѣтътъ 1925 г. м. априль, разглежда се въ съвещателната стая въ Кюстендженския Апелативенъ Сѣдъ дѣлото за слагане подъ секвестъръ името на Георги Димитровъ, бивш отъ Баз джикъ. И азъ съмъ тамъ, чакъйки реда да се гледа дѣлото на Никола Меновъ в Георги Александъръ. Вне започнахте съ думитѣ: „Ако зависи отъ мене, да не остане нито единъ отъ български произходъ.....“ Тогава азъ съ весель тоиъ Ви казахъ: „И азъ даже?“. „Да! и ти—бѣше вашия отговоръ. Моитѣ дума произведоха смѣхъ между членоветѣ на Апелативния Сѣдъ.

Макаръ и да е въ това положение вашата съвестъ г-нъ Пинета, все пакъ, последвайте я и може би на вѣткой жгълъ ще намѣрите тия редове: „1922 г. 1923 г. повдига се въпроса, че моитѣ сънародници отъ Македония не могатъ да понасятъ живота тамъ, че тѣ трѣбва да бждатъ колонизирани въ Ромъния—най добре ще бжде това да стане въ Нова-Добруджа.

Азъ бѣхъ обвиненъ даже отъ г-нъ министра Ал. Константинеску за мое то искрено, логично и правно поведение отъ м. априль 1922 година, като депутатъ, че ужъ съмъ билъ подкупенъ отъ българитѣ. Време е сега да почна обратното. Тогава се биехъ по гърдитѣ: „Г-да въ Кадрилатера нѣма мирие; вѣлна се, че нѣма“. Сега ще почна да викамъ обратното: Г-да въ Кадрилатера има мирие: вѣлна се че има! Така ще мина за голѣмъ патриотъ, ще се заличи черната страница на миналото, не бжда може би назначенъ въ комиситѣ, може би ще бжда испратенъ нѣкъде въ странство кждето да поддржамъ и ата теза,—напримѣръ въ Варшава. Наистина, че това което поддржамъ е писановъ дневницитѣ на народното Сѣбрание—печатани въ Мон. Официалъ, даже нѣкой може да ги

публикува. Страхъ ме е много да не заврави това оня дяволъ,—моя колега Тошевъ, или Костика Ангелеску. Даже и да бждатъ напечатани тия дѣбати, ще настоявамъ официално, че сме противъ военното положение и цензурата. Тайно ще поддржамъ тѣмко обратното. Така, нито едикъ редъ отъ всичко това което поддржамъ въ Камарата не би могло да проникне въ Кадрилатера. Също ще поддржамъ, че тия редове сж опасни даже за съществуването сигурността на държавата, ако ги увяе населението отъ той край. „Да го вземе дявола: Костика Ангелесковата речъ е въспроневедена въ една брошура, който често повтаря моитѣ поддржаня въ Камарата отъ априль 1922 год. Какво да се прави? Взеа се всички мѣрки, нито една отъ тия брошури нѣва да бжде пуоавата“ „Върнахъ се отъ Варшава, съзва Богу! Никой не помена тамъ, че нѣвга азъ съмъ поддржалъ тѣмко противното, че „нѣма мирие“ въ Кадрилатера“.

Разровете г. Пинета вашата съвестъ и може би ще намѣрите и следнитѣ редове: „1922 год. българитѣ сж въхатени отъ моето достойно, независамо, справедливо и правно поведение като депутатъ. Събраха се въ локла на Из. Поповъ отъ Базарджикъ, кждето държахъ една речъ, „че ще умра да защитавамъ правдата:—че нѣма „мирие“ въ Кадрилатера“. Събраха се и малко париза да се събере материалъ за тази тема“ Ако се дълбочите повече въ вашата съвестъ (която е тѣй дълбока и накатове) ще намѣрите и следнитѣ редове:

„Чудя се на характера на тоя български народъ! Колко е той кроткъ, миренъ и работливъ: И казахъ, което е истина, съ манифеста отъ февр. 1922 год., че нѣма мирие въ Кадрилатера. Държахъ такава блестяща и аргументирана речъ на 8 априль 1922 година като депутатъ. Тамъ презодохъ аргументи и отъ всички български закони, министерски речичи и други юбилейни

спомени. Презъ 1924 г. поддржахъ тѣмко обратното, че има мирие въ Кадрилатера. Даже бѣхъ назначенъ въ комисията за съставяне законопроекта (гл. 6 отъ тоя законъ) можахъ да прокарвамъ да се взема третината и то въ натура.... защото много забогатяха бългаитѣ отъ Кадрилатера. Прокарахъ да се гледатъ дѣлата по провѣрката много бързо—едва прязова като получивъ счита се, че внаешъ всичкитѣ дати на дѣлото, мазаръ декларавта да е на 80—90 години и изгубилъ вече всякава памѣтъ. Срока за обжалването да истече отъ произнасянето, а не отъ съобщението както бѣ първия законъ отъ 1914 год. когато даже за една педа земл декларираха.

Направихъ да не се гледатъ дѣлата въ апелъ отъ Кюстендженския апелативенъ сѣдъ, а пък тукъ отъ една Административна окръжна комисия пр. пр. ...

И при все това, моето бюро е пълно отъ клиенти за да направя декларации—най-главното—всички голѣми чорбаджии, които защитавашъ и по много други дѣла. Кротка и мирни хора. Ако бѣхъ ималъ подобно поведение въ Ардял, или другаде, кждето има компактни маюритарни групи—умирахъ отъ гладъ“. Забравихъ да помена още единъ фактъ. Когато „престия“ Тошевъ отиде да поддржа въ второто събрание на Върховния Касадионенъ Сѣд, че закона за Орг. на Н. Д. е противоконституционенъ, азъ се представихъ да иледирамъ безплатно. И успѣхъ. Той фактъ се знае отъ цѣлото население отъ тоя край и при все това, моата клиентела е изключително отъ българи и турци и много малко отъ други елементи.

Адвокатитѣ Бачо Николевъ, Ради Ръдевъ, Тивю Пряховъ взематъ ме даже на помощъ, когато вчатъ за противниетъ Тошева. Още едно доживителство. „Добъръ народъ—само Тошевъ е „урсувъ“ между тѣхъ“. И не защото всичкитѣ тия работи ги знае Тошевъ отъ мого време, но ду-

хътъ на влото го е завлядълъ“ — казва г-нъ Пинета.

Вънъ отъ духа на влото разправете, моля, и за духа на подлосъта и въ чие тѣло е вкплотено въ най-виспаштепенъ въ тоя край, който повече отъ 7 години е остава на мира нито депутатскитѣ камери, нито мирното население на тоя край, нито държавата, която харчи толкова милиони грѣшци пари на вѣгъра. Също моля, г. Пинета да ми каже, дали вжеба, тоя духъ не е прачената да ми отговори, даго, кратко и разбрано, както той поддржа, че обича да отговаря. Не е ли тоя автора на редоветѣ съмъ г. министра Михалаке помѣтени въ брой 4 отъ 31 Януар. т. г. на уведна стая въ тоя брой, въ която защитана силно закона за Н. Д. отъ 1924 год? Дали тоя духъ не е причина за да отговори г. Пинета. Ziarul „Legionarii“ in al cãrui comitet nu sunt—безъ да отговори прямо на въпроса, че е авторъ или не на тия редове? Дали на тоя духъ не се дължа инспирацията на редоветѣ: „Или много умния Тошевъ мисли, че учителя К. Г. Чомети, адвокатъ отъ правни студий отъ Букурещъ... нѣма компетентността и авторитета на нѣкакъи си Тошевъ, да направя да се чуе по въпроса за собствеността мнение, както и на тия, които заедно съ него ръководятъ вестника?“

Жалко е, г. Пинета, че нѣматъ куражъ да принаете собственитѣ си редове.

3) Г-нъ Пинета още казва: „Хареса ми се най вече да се говори съ какъито и цѣна да е за него (за Тошевъ—бележка на автора). Има силень гласъ, избира громки думи и понеже нѣма случая често да се хвали по вѣткой въпросъ отъ общъ характеръ, добъръ е случая да си влага усърдието въ въпроса за собствеността, който прѣмо интересуватолкова свѣтъ“. Въ брой 6 отъ 23 Февруарий т. г. дамраме и следнитѣ редове: „Слабостта на аргументацията на Тошева е позната отъ мно-

го време. И тия похвални редове и подобни въ който се запотвама е възможно Тошевъ да е превиди на Франси и Български—инспирирани отъ васъ само отъ васъ Г-нъ Пинета. Защото Г-нъ Чомети като е адвокатъ е станалъ адвокатъ сигурно е адвокатъ жду учителитѣ и учителъ между адвокатитѣ. На тия редове отговарямъ: поравровете се въ Вашата съвестъ Г-нъ Пинета и върамъ намѣрите следнитѣ бележки: „На Януари 1922 г. стана дума между адвокатитѣ въ адвокатската стая, кой адвокатъ си гледа най добротата. Азъ казахъ това е г-нъ Тошевъ, тоя е човѣкъ на организирания адвокатски труд („Dl Toșef este ordonaia muncã“). Той си ходи къ Апел. Сѣдъ нас и да защитана дѣлата си. Кой отъ васъ прави това? Ако не Тошевъ пешето адвокатско бюро не би могло да съществува—той ни дава работа по дѣлата които завежда. Тия думи не се хареса на колегата адв. К. Наслау. Ето и другаря Сарманиоти, който често повтаря предъ адвокатитѣ: „Когато умра да ми се подетва вадитѣ „Убитъ отъ Тошевъ“ Той толкоза е настоячивъ и последователенъ съ изпълнение на дѣлга си, че се чувства вѣкога изморенъ и измаченъ, когато го има въ противниетъ. Менъ ме е страхъ само отъ Тошевъ когато ми е противниетъ защото знаиъ, че ще ни тѣкне нѣщо на работъ хичъ не ми е идвало въ ума.“ Ето двестъ е Мартъ т. г. Азъ пакъ повдигнахъ предъ адвокатската стая, че нѣма работъ Г-нъ Тошевъ се е почувствувалъ изморенъ и измаченъ и напоследъкъ най везежда дѣла. То е потвърди другаря Сарманиоти“. Г-нъ Тошевъ прегледахъ вѣдидоватѣ ви жалба на дѣлото за направя на Александра Д. Захариева и Ст. Захариева хареса ми се много много добре е мотивиранъ